
Llei 18/2009, del 22 d'octubre, de salut pública

Tram. 200-00041/08

Aprovació: Ple del Parlament

Sessió núm. 63, 14.10.2009, DSPC-P 95

Publicació: BOPC 555; DOGC 5495, p. 81070-81116

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el dia 14 d'octubre de 2009, ha debatut el Dictamen de la Comissió de Salut referent al Projecte de Llei de salut pública (tram. 200-00041/08) i les esmenes reservades pels grups parlamentaris.

Finalment, d'acord amb l'article 55.2 de l'Estatut d'autonomia i amb els articles 112 i 113 del Reglament del Parlament, ha aprovat la llei següent:

LLEI DE SALUT PÚBLICA

PREÀMBUL

La salut pública es defineix com el conjunt organitzat d'actuacions dels poders públics i de la societat mitjançant la mobilització de recursos humans i materials per a protegir i promoure la salut de les persones, prevenir la malaltia i tenir cura de la vigilància de la salut pública. La salut pública també s'ha d'entendre com la salut de la població, i depèn, en gran part, de factors estructurals i ambientals, com ara l'educació o la seguretat, però també de factors lligats als estils de vida, com el consum de tabac, l'activitat física o l'alimentació. De fet, l'augment de l'esperança de vida que s'ha produït en el darrer segle a Catalunya s'atribueix en bona part a la millora de les condicions d'higiene, alimentació, habitatge i treball, tot i que els progressos en el vessant assistencial també hi han contribuït decisivament.

La Llei de l'Estat 14/1986, del 25 d'abril, general de sanitat, va incloure la prevenció de la malaltia i la promoció de la salut entre les finalitats del Sistema Nacional de Salut. Més recentment, la Llei de l'Estat 16/2003, del 28 de maig, de cohesió i qualitat del Sistema Nacional de Salut, ha inclòs les prestacions de salut pública en el catàleg de prestacions del Sistema Nacional de Salut. Aquestes prestacions són definides com el conjunt d'iniciatives organitzades per la societat per a preservar, protegir i promoure la salut de la població, que s'han d'exercir amb caràcter d'integralitat a partir de les estructures de salut pública de les administracions i de la infraestructura d'atenció primària del Sistema Nacional de Salut i que han d'ésser proveïdes per mitjà de la cartera de serveis.

La Llei 15/1990, del 9 de juliol, d'ordenació sanitària de Catalunya, va crear el Servei Català de la Salut amb l'objectiu últim de mantenir i millorar el nivell de salut de la població. El Servei Català de la Salut està configurat per tots els centres, serveis i establiments sanitaris públics i de cobertura pública als quals corresponen, entre altres funcions, les de salut pública.

La Llei 20/2002, del 5 de juliol, de seguretat alimentària, és la primera iniciativa destinada a configurar un nou marc organitzatiu per a garantir el màxim grau de seguretat alimentària a Catalunya.

La Llei 7/2003, del 25 d'abril, de protecció de la salut, representa l'inici del procés de reforma dels serveis de salut pública, centrada en l'organització de la provisió de serveis de protecció de la salut, per mitjà de la creació de l'Agència de Protecció de la Salut. Aquesta llei va preveure la possibilitat que els ens locals adscriuissin recursos a l'Agència. Complementàriament, la Llei especificava els serveis mínims obligatoris que, en matèria de protecció de la salut, l'Agència de Protecció de la Salut podia prestar als ens locals.

No cal oblidar tampoc el Decret legislatiu 2/2003, del 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, que defineix les competències municipals en matèria de salut pública.

La definició dels àmbits de responsabilitat en matèria de salut pública pot permetre establir instruments de col·laboració i cooperació entre les administracions per a millorar l'eficàcia i l'eficiència de llurs accions respectant els àmbits competencials.

En aquest context normatiu, diversos aspectes assenyalen la necessitat d'estendre i completar la reforma dels serveis de salut pública. Les diverses crisis de salut pública produïdes els darrers anys en l'àmbit internacional i les expectatives creixents de la població en matèria de salut pública, unides a les profundes

transformacions socials derivades de l'evolució social, de les transformacions tecnològiques, de la creixent mobilitat de persones, béns i mercaderies, dels moviments migratoris i la multiculturalitat associada, fan que sigui necessari revisar l'adequació dels serveis de salut pública als reptes de la globalització dels riscos per a la salut i a la necessitat de donar respostes de prevenció i control que siguin efectives, homogènies, ètiques i transparents, i que contribueixin a generar confiança i seguretat en la ciutadania.

Per això, es considera fonamental integrar el conjunt dels serveis de salut pública, afegint als de protecció de la salut i als de la seguretat alimentària els relatius a la vigilància de la salut pública, a la prevenció de la malaltia i a la promoció de la salut, per a donar respostes adequades a les necessitats de la nova societat i estar atents a les situacions de més desigualtats, en especial a les de les dones, ja que tenen riscos per a la salut i problemes associats. A aquests serveis cal afegir-hi la salut laboral i la salut mediambiental, dos àmbits de gran impacte poblacional i que requereixen una visió de la salut pública que en garanteixi la plena efectivitat des del sistema sanitari.

La direcció que cal donar al conjunt de polítiques de salut pública perquè esdevinguin efectives exigeix formular plans de govern que comportin el compromís explícit d'actuar sobre els principals determinants de la salut. El Govern de Catalunya ha de formular periòdicament un pla interdepartamental de salut pública, que emani del Pla de salut de Catalunya, que ha de mobilitzar i responsabilitzar els diversos àmbits de govern per a millorar els nivells de salut per mitjà de l'actuació sobre els seus principals determinants, tant estructurals com d'estils de vida. Aquest pla ha de reforçar l'obligació de les autoritats sanitàries, competents en matèria de salut pública, de coordinar-se i de col·laborar amb les altres administracions públiques que tenen competències sobre aspectes de salut pública per mitjà de mecanismes explícits.

Ahora, aquesta llei reconeix les prestacions i els serveis que en matèria de salut pública ha de prestar el sistema sanitari públic a Catalunya. D'aquesta manera, el Sistema Nacional de Salut explicita la incorporació, a les seves prestacions, no només de serveis adreçats a les persones individuals, sinó també de serveis adreçats a les col·lectivitats i a la prevenció de riscos ambientals.

Així mateix, aquesta llei preconitza que aquesta integració es faci dins d'organitzacions executives, àgils i flexibles, amb capacitat per a mobilitzar la cooperació intersectorial i interadministrativa i fomentar les aliances comunitàries. Per això s'opta pel model d'agència amb autonomia de gestió i amb una cartera de serveis clarament definida. Aquesta opció contribueix a aclarir la necessària separació de la dimensió política de la salut pública, que correspon al departament competent en matèria de salut per mitjà de la secretaria sectorial de salut pública de nova creació, de la dimensió tècnica i executiva de la provisió de serveis, que correspon a l'Agència de Salut Pública de Catalunya (Aspcat), com a organització amb una àmplia desconcentració per mitjà de la seva estructura regional i territorial, que ha de permetre respondre a les necessitats en matèria de salut pública, tot garantint l'equitat en la gestió dels riscos per a la salut, amb una atenció especial al territori i a l'àmbit local. Per això, aquest model incorpora elements de descentralització territorial, amb instruments que van des de la col·laboració amb els ens locals fins a la participació efectiva d'aquests en la titularitat de l'Agència de Salut Pública de Catalunya.

D'altra banda, l'impuls descentralitzador que es dona al sistema sanitari català per mitjà de la creació dels governs territorials de salut també ha d'incloure la reforma dels serveis de salut pública, ha de reafirmar el paper clau que l'acció territorial té en la prestació d'aquests serveis i en el reforçament de la continuïtat assistencial sanitària, connectant les accions clíniques individuals amb les accions comunitàries, tant sobre les persones i sobre els determinants de llur salut, individual i col·lectiva, com sobre el medi, i ha de fer de la salut comunitària una orientació fonamental de l'acció dels dits serveis. Per a reforçar des del punt de vista científic, tècnic i organitzatiu les seves actuacions, i per a garantir-ne la qualitat i el rigor, l'Agència de Salut Pública de Catalunya disposa d'un consell assessor.

La representació territorial dels serveis de salut pública es fa tenint com a referència el Mapa sanitari, sociosanitari i de salut pública. L'Agència de Salut Pública de Catalunya té un nivell central que exerceix la direcció, l'autoritat sanitària delegada i la planificació i implantació de productes i serveis de salut pública. Aquest nivell dona suport al conjunt de l'estructura territorial. Així mateix, té un nivell regional que dirigeix l'Agència al territori i exerceix l'autoritat sanitària que té delegada. És també l'enllaç amb l'estructura central i els equips territorials de salut pública, i és alhora un facilitador i un coordinador. En el nivell local, l'Agència de Salut Pública de Catalunya opera per mitjà dels equips territorials de salut pública, en un àmbit territorial coincident amb els governs territorials de salut. L'actuació d'aquests equips és molt propera al territori. Treballen amb eficàcia i qualitat en la protecció de la salut i sobre els determinants de la salut de la comunitat, la disminució de les desigualtats i els estils de vida de les persones, i es coordinen amb tots els recursos del territori, especialment amb l'atenció primària de la salut, els municipis i les entitats comunitàries.

D'altra banda, aquesta llei propicia una cooperació més estreta dels serveis de salut pública municipal en el procés de reforma, per mitjà de llur implicació en una xarxa d'equips locals de salut pública en l'àmbit de cada territori, d'acord amb l'abast de la cartera de serveis. En aquest sentit, es reforça la implicació dels ajuntaments i dels ens locals, de manera consistent amb el desenvolupament dels governs territorials de salut.

La pràctica de la salut pública determina un espai de treball multidisciplinari. Per això, l'Agència de Salut Pública de Catalunya disposa d'equips multidisciplinaris, integrats per professionals de la salut de l'àmbit de la biologia, la farmàcia, la infermeria, la medicina, la veterinària i altres professions sanitàries i no sanitàries, adequadament formats per a exercir les competències professionals de la salut pública. La formació contínua i la recerca han de tenir un paper clau en el suport a les bones pràctiques en la prestació de serveis de salut pública.

La participació és un element molt rellevant de l'activitat de l'Agència de Salut Pública de Catalunya, especialment la d'àmbit local, tant en el nivell institucional com en l'organitzatiu, l'intersectorial, el professional i el comunitari. L'Agència articula la participació per mitjà del Consell de Participació i les estructures formals de participació del Consell de Participació i dels governs territorials de salut i, en l'àmbit de la salut laboral, del Consell de Salut Laboral. En l'àmbit operatiu, la participació s'entén com una estratègia fonamental per a dur a terme les actuacions de salut pública. En aquest sentit cal destacar i reconèixer la resposta de les organitzacions no governamentals de l'àmbit de la salut.

Cal destacar que aquesta llei significa un avenç important en la definició del concepte d'autoritat sanitària i dels criteris d'intervenció administrativa. Així doncs, aquesta llei aborda el concepte d'autoritat sanitària per a la protecció de la població dels riscos relacionats amb els problemes de salut que l'afecten col·lectivament, i la diferència de l'autoritat sobre el sistema de salut. Les àrees d'expressió més importants de l'autoritat sanitària es refereixen a les autoritzacions sanitàries, les mesures cautelars i els expedients sancionadors. Alhora, aquesta llei estableix d'una manera clara i compacta els criteris d'intervenció administrativa en matèria de salut pública, incloent-hi els aspectes relatius a la responsabilitat i l'autocontrol, a la vigilància i el control oficial, a les autoritzacions i als registres sanitaris, a l'autoritat sanitària i al règim sancionador, entre altres.

També cal esmentar la creació del Sistema d'Informació de Salut Pública, integrat en el Sistema d'Informació de la Salut, entès com a sistema organitzat d'informació sanitària, orientat a la vigilància i l'acció en salut pública, a la gestió del qual contribueix d'una manera decisiva l'Agència de Salut Pública de Catalunya.

Finalment, l'abast de la reforma dels serveis de salut pública implica una dotació pressupostària més gran per a aquesta àrea d'activitat dels serveis de salut finançats públicament. En primera instància, l'Agència de Salut Pública de Catalunya es finança per mitjà de la transferència de recursos del departament competent en matèria de salut de la Generalitat a les àrees relacionades amb les activitats operatives de la salut pública. Les taxes i els preus públics derivats de la seva activitat són fonts de finançament complementàries.

Aquesta llei consta de vuitanta articles, estructurats en cinc títols, i de sis disposicions addicionals, tres disposicions transitòries, una disposició derogatòria i cinc disposicions finals. En el títol I s'enuncien les disposicions generals, que inclouen l'objecte de la Llei, les definicions dels conceptes emprats en salut pública i els seus principis informadors, i la determinació dels òrgans que tenen la condició d'autoritat sanitària. A més de definir operativament cada concepte, aquest títol singularitza la naturalesa de les activitats de salut pública i n'assenyala la transcendència en el sistema de salut, que garanteix la gestió integral dels riscos per a la salut i la contribució a un medi ambient més segur i saludable.

En el títol II s'enuncia el conjunt de les polítiques en matèria de salut pública, que s'expressen fonamentalment per mitjà de les prestacions, la Cartera de serveis, la formació dels professionals, la recerca, la informació i la comunicació. La consideració de les activitats i els serveis de salut pública com a prestació els concedeix la dimensió de dret de la ciutadania, com ho són les altres prestacions del sistema sanitari públic. La formació i la recerca en salut pública estan representades per la constitució de sistemes que orienten, faciliten i coordinen el conjunt d'actuacions de formació i recerca en salut pública. Aquestes funcions s'executen propiciant la cooperació entre els organismes competents en matèria de formació i les administracions públiques. Finalment, el títol II regula la comunicació i la informació en matèria de salut pública, descrivint les actuacions, les obligacions i la seguretat de la informació del Sistema d'Informació de Salut Pública.

El títol III té sis capítols i estableix el sistema organitzatiu de la salut pública. En el capítol I es regulen les competències de l'Administració de la Generalitat en matèria de salut pública i es crea una secretaria sectorial per a donar el màxim impuls a les polítiques i estratègies de salut pública. En el capítol II es

crea, adscrita al departament competent en matèria de salut, l'Agència de Salut Pública de Catalunya i se'n defineixen les funcions, els òrgans de direcció, integrats pel Consell d'Administració i pel director o directora, el consell assessor i el consell de participació. També s'estableix l'ordenació de l'Agència en demarcacions territorials per mitjà dels serveis regionals i se'n regulen els recursos humans i els règims jurídic, econòmic, patrimonial i comptable. El capítol III crea l'Agència Catalana de Seguretat Alimentària com una àrea especialitzada de l'Agència de Salut Pública de Catalunya, que actua amb plena independència tècnica i sota els principis del Pla de seguretat alimentària de Catalunya. El capítol IV s'ocupa de la salut laboral. D'acord amb aquest capítol, l'Agència de Salut Pública de Catalunya compleix funcions d'organisme coordinador de les activitats de protecció i promoció de la salut en matèria de salut laboral en coordinació amb el departament que té competències en matèria laboral, incloent-hi les de seguretat i salut laborals i les de prevenció de riscos laborals. El capítol V crea la Xarxa de Vigilància de la Salut Pública. El capítol VI crea la xarxa de laboratoris de salut pública. En el capítol VII s'aborda la situació dels serveis de salut pública dels ens locals.

El títol IV es refereix a la intervenció administrativa en matèria de salut pública. El capítol I estableix els principis i els criteris de la intervenció administrativa, amb l'objectiu que el rigor en els procediments d'aquesta intervenció defensi els interessos de la salut pública, i determina el conjunt de procediments que han de garantir la transparència de les actuacions. El capítol II estableix la col·laboració entre administracions en l'àmbit de la vigilància i el control, i el capítol III defineix el conjunt de mesures cautelars que poden adoptar les autoritats sanitàries per a garantir la salut individual i col·lectiva.

Finalment, el títol V s'ocupa del règim sancionador. Tipifica les infraccions i estableix les sancions que els corresponen, la quantia i la titularitat de les competències sancionadores.

Amb relació a la part final, la Llei conté sis disposicions addicionals, que inclouen referències a l'Agència de Salut Pública i Medi Ambient de Barcelona, al règim competencial del Consell General d'Aran, i a l'extinció dels partits mèdics, farmacèutics i veterinaris amb la substitució de l'estructura i l'organització territorial de l'Agència de Protecció de la Salut pels serveis regionals i els sectors de l'Agència de Salut Pública de Catalunya. Les disposicions transitòries regulen el procés d'extinció de l'Agència de Protecció de la Salut i el de l'Agència Catalana de Seguretat Alimentària fins a llur substitució per l'Agència de Salut Pública de Catalunya, que aquesta llei crea, i vetllen pels drets del personal que exerceix funcions en l'àmbit de la salut pública. La disposició derogatòria estableix les disposicions sobre les quals projecta els seus efectes. Les disposicions finals contenen la modificació de la Llei 20/1985, del 25 de juliol, de prevenció i assistència en matèria de substàncies que poden generar dependència; la de la Llei 15/1990, del 9 de juliol, d'ordenació sanitària de Catalunya, i la de les disposicions transitòries segona i setena de la Llei 7/2003, del 25 d'abril, de protecció de la salut, la primera de les quals ja havia estat modificada per la Llei 8/2007, del 30 de juliol, de l'Institut Català de la Salut. I, finalment, estableixen el manament al Govern per al desplegament reglamentari i l'entrada en vigor de la Llei.

TÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 1. OBJECTE

Aquesta llei té per objecte l'ordenació de les actuacions, les prestacions i els serveis en matèria de salut pública en l'àmbit territorial de Catalunya que estableix la Llei 15/1990, del 9 de juliol, d'ordenació sanitària de Catalunya, per a garantir la vigilància de la salut pública, la promoció de la salut individual i col·lectiva, la prevenció de la malaltia i la protecció de la salut, d'acord amb l'article 43 i els que hi concorden de la Constitució, en l'exercici de les competències que l'Estatut atribueix a la Generalitat i en el marc de la legislació que regula el sistema sanitari de Catalunya, impulsant la coordinació i la col·laboració dels organismes i les administracions públiques implicats dins de llurs àmbits competencials.

ARTICLE 2. DEFINICIONS

Als efectes del que disposa aquesta llei, s'entén per:

- a) *Anàlisi del risc*: el procés integrat pels tres elements interrelacionats següents: l'avaluació del risc, la gestió del risc i la comunicació del risc.
- b) *Autocontrol*: el conjunt d'obligacions de les persones físiques o jurídiques subjectes a l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei amb la finalitat de garantir la innocuïtat i la salubritat dels productes, les activitats i els serveis respectius.
- c) *Autoritat sanitària*: l'òrgan que té la competència per a aplicar la normativa vigent en matèria de salut pública, en funció de la qual pot limitar drets individuals o col·lectius en benefici dels drets de la

comunitat.

d) *Avaluació de l'impacte en la salut*: la combinació de procediments, mètodes i eines amb què es pot valorar una política, un programa o un projecte amb relació als seus efectes potencials sobre la salut de la població i dels seus subgrups.

e) *Avaluació del risc*: el procés amb fonament científic format per les quatre etapes següents: la identificació del factor de perill, la caracterització del factor de perill, la determinació de l'exposició i la caracterització del risc.

f) *Comunicació del risc*: l'intercanvi interactiu, al llarg del procés d'avaluació i de gestió del risc, d'informació i d'opinions relacionades amb els perills i els riscos, entre les persones, físiques o jurídiques, encarregades de l'avaluació i les encarregades de la gestió, els consumidors, els representants de la indústria, la comunitat acadèmica, les corporacions professionals i les altres parts interessades. La comunicació comprèn l'explicació dels resultats de l'avaluació del risc i dels fonaments de les decisions preses en el marc de la gestió del risc.

g) *Control sanitari*: el conjunt d'actuacions de les administracions sanitàries, pel que fa a la gestió del risc, que tenen la finalitat de comprovar l'adequació dels éssers vius, els aliments, l'aigua, el medi, els productes, les activitats i els serveis objecte d'aquesta llei a les normes destinades a prevenir els riscos per a la salut de la població.

h) *Gestió del risc*: el conjunt d'actuacions destinades a evitar o minimitzar un risc per a la salut. Aquest procés consisteix a sospesar les alternatives, tenint en compte l'avaluació del risc i altres factors pertinents, i comprèn, si cal, la selecció i l'aplicació de les mesures de prevenció i control més adequades, a més de les reglamentàries.

i) *Prevenió de la malaltia i factors de risc associats*: el conjunt d'actuacions, prestacions i serveis destinats a reduir la incidència de malalties específiques i de llurs factors de risc per mitjà d'accions individuals i col·lectives de vacunació, immunització passiva, consell, cribratge i tractament precoç.

j) *Principi de precaució*: el principi que habilita l'Administració sanitària a adoptar mesures provisionals de gestió del risc per a assegurar la protecció de la salut i la prevenció de la malaltia quan, després d'haver avaluat la informació disponible, es prevegi la possibilitat que es produeixin efectes nocius per a la salut humana, animal o vegetal o danys al medi ambient per alguna causa que no permeti determinar el risc amb certesa, encara que hi hagi incertitud científica, mentre no es tingui informació addicional que permeti una avaluació del risc més exhaustiva.

k) *Promoció de la salut*: el conjunt d'actuacions, prestacions i serveis destinats a fomentar la salut individual i col·lectiva i a impulsar l'adopció d'estils de vida saludables per mitjà de les intervencions adequades en matèria d'informació, comunicació i educació sanitàries.

l) *Protecció de la salut*: el conjunt d'actuacions, prestacions i serveis destinats a garantir la innocuïtat i la salubritat dels productes alimentaris i a preservar la salut de la població davant els agents físics, químics i biològics presents al medi.

m) *Risc*: la probabilitat d'un efecte nociu per a la salut i de la gravetat d'aquest efecte a conseqüència d'un perill.

n) *Salut comunitària*: el conjunt d'actuacions, prestacions i serveis destinats a millorar la situació de salut de la comunitat en les seves dimensions físiques, psicològiques i socials, que actuen per mitjà de la capacitat col·lectiva d'adaptació positiva als canvis de l'entorn. La salut comunitària té en compte tant els elements tangibles i no tangibles de la comunitat com els seus sistemes de suport, les normes, els aspectes culturals, les institucions, les polítiques i les creences.

o) *Salut laboral*: el conjunt d'actuacions, prestacions i serveis de salut o sanitaris destinats a vigilar, promocionar i protegir la salut individual i col·lectiva dels treballadors.

p) *Salut pública*: el conjunt organitzat d'actuacions dels poders públics i del conjunt de la societat per mitjà de la mobilització de recursos humans i materials per a protegir i promoure la salut de les persones, en l'àmbit individual i col·lectiu, prevenir la malaltia i tenir cura de la vigilància de la salut.

q) *Traçabilitat*: el procediment preestablert que permet reconstruir l'origen dels components d'un producte o d'un lot de productes, la història dels processos de producció aplicats, la distribució i la localització.

r) *Vigilància de la salut pública*: el conjunt d'actuacions destinades a recollir, analitzar, interpretar i difondre les dades sanitàries relatives als éssers vius, els aliments, l'aigua, el medi, els productes, les activitats i els serveis, i també l'estat de salut de les persones considerades col·lectivament, amb l'objectiu

de controlar les malalties i els problemes de salut.

ARTICLE 3. PRINCIPIS INFORMADORS

L'ordenació i l'execució de les actuacions, les prestacions i els serveis en matèria de salut pública s'han d'ajustar als principis informadors següents:

- a) El garantiment i el sosteniment de les prestacions de salut pública com un dret individual i social.
- b) La concepció integral, integrada i intersectorial de les actuacions, les prestacions i els serveis de salut pública en el marc dels instruments de planificació corresponents.
- c) La racionalització, l'eficàcia, l'efectivitat, l'eficiència i la sostenibilitat en l'organització, el foment i el millorament de la qualitat de les actuacions, les prestacions i els serveis de salut pública.
- d) La descentralització i la desconcentració de la gestió de les actuacions, les prestacions i els serveis de salut pública.
- e) L'equitat i la superació de les desigualtats territorials, socials, culturals i de gènere.
- f) L'evidència científica i l'anàlisi del risc com a base de les polítiques de salut pública.
- g) L'evidència científica, la precaució i la transparència com a base de la gestió del risc.
- h) La participació comunitària en l'assessorament, la consulta, la supervisió i el seguiment de les polítiques de salut pública.
- i) La coordinació i la cooperació interdepartamentals i interadministratives en l'execució de les actuacions, les prestacions i els serveis de salut pública.
- j) La informació i la comunicació àgil i transparent als ciutadans, sens perjudici de l'obligació de l'autoritat sanitària de preservar la confidencialitat de les dades personals, en els termes que estableixen la normativa de protecció de dades de caràcter personal i la normativa reguladora de l'autonomia del pacient i dels drets i les obligacions en matèria d'informació i documentació clínica.
- k) El respecte del dret a l'educació en matèria de salut pública.
- l) El foment de la responsabilitat individual i col·lectiva i l'autocontrol en matèria de salut pública.
- m) El foment de la formació i la competència dels professionals, de la recerca i de l'avaluació en l'àmbit de la salut pública.
- n) El principi de precaució davant l'absència d'evidència científica sòlida.
- o) L'exercici de l'autoritat sanitària per a la protecció de la salut pública.

ARTICLE 4. EL PLA INTERDEPARTAMENTAL DE SALUT PÚBLICA

1. La salut pública, per a desplegar totes les seves activitats de manera efectiva, necessita eines de govern que permetin garantir la coordinació de les accions que incideixen en la salut de la població i que són competència dels diversos departaments en què s'organitza la Generalitat, sens perjudici de les competències que corresponen a l'autoritat sanitària.

2. El Pla interdepartamental de salut pública, coordinat amb el Pla de salut de Catalunya, en el qual s'integra, és l'eina de govern i el marc indicatiu de les accions de salut pública. Les seves propostes vinculen el Govern. Els departaments que tenen competències en àrees que incideixen en la salut de la població han de desplegar aquestes propostes.

3. El Govern aprova el Pla interdepartamental de salut pública a proposta del departament competent en matèria de salut. El Govern ha de presentar aquest pla al Parlament. La vigència del Pla interdepartamental de salut pública és la mateixa que la del Pla de salut de Catalunya.

4. L'elaboració del Pla interdepartamental de salut pública correspon als departaments que exerceixen competències en àrees que incideixen en la salut de la població. N'assumeix el lideratge el departament competent en matèria de salut per mitjà de la secretaria sectorial de salut pública i de l'òrgan competent en matèria de planificació sanitària, que han d'actuar de manera coordinada amb el Servei Català de la Salut.

5. El procediment d'elaboració del Pla interdepartamental de salut pública ha de garantir la participació de les administracions, les institucions, els agents socials i econòmics, les societats científiques, les corporacions professionals i la societat civil en general.

6. El Pla interdepartamental de salut pública ha de desenvolupar iniciatives destinades a afavorir la promoció específica de la salut de les dones, d'acord amb els plans de polítiques per a les dones aprovats

pel Govern.

ARTICLE 5. AUTORITAT SANITÀRIA

1. Als efectes d'aquesta llei, tenen la condició d'autoritat sanitària, en el marc de llurs funcions respectives, els òrgans següents:

- a) El conseller o consellera del departament competent en matèria de salut.
  - b) La persona titular de la secretaria sectorial.
  - c) El director o directora de l'Agència de Salut Pública de Catalunya.
  - d) El president o presidenta de l'Agència de Salut Pública i Medi Ambient de Barcelona.
  - e) El gerent o la gerent de l'Agència de Salut Pública i Medi Ambient de Barcelona.
  - f) El conseller o consellera competent en matèria de salut del Consell General d'Aran.
  - g) Els presidents dels consells comarcals.
  - h) Els alcaldes.
  - i) Qualsevol altre òrgan administratiu en què s'hagin desconcentrat o delegat les funcions dels òrgans a què fa referència aquest apartat.
2. L'autoritat sanitària, en l'exercici de les seves funcions, pot sol·licitar el suport, l'auxili i la col·laboració d'altres funcionaris públics i, si escau, dels cossos i les forces de seguretat i d'altres agents de l'autoritat que tinguin encomanades funcions de seguretat.

TÍTOL II. DE LES POLÍTIQUES EN MATÈRIA DE SALUT PÚBLICA

ARTICLE 6. LES PRESTACIONS EN MATÈRIA DE SALUT PÚBLICA

1. Són prestacions de salut pública el conjunt d'iniciatives organitzades per les administracions públiques per preservar, protegir i promoure la salut de les persones, en l'àmbit individual i col·lectiu, prevenir la malaltia i tenir cura de la vigilància de la salut pública.

2. Les administracions públiques competents en matèria de salut pública han de proporcionar les prestacions en aquesta matèria per mitjà de qualsevol de les formes de gestió admeses en dret i de la cartera de serveis a què fa referència l'article 7. Les administracions públiques han de dur a terme les actuacions en matèria de salut pública que calgui quan hi hagi una evidència científica ferma que les justifiqui.

3. Són prestacions en matèria de salut pública les següents:

- a) La vigilància de la salut pública, incloent-hi el monitoratge de la salut i dels seus principals determinants, per a tenir actualitzada l'anàlisi de la situació de la salut de la població amb un nivell mínim de desagregació territorial, i també la preparació i la resposta organitzada per a afrontar les emergències de salut pública, incloent-hi els brots, les epidèmies i les pandèmies.
- b) La investigació de les causes o els determinants dels problemes de salut que afecten la població.
- c) La prevenció i el control de les malalties infeccioses transmissibles i dels brots epidèmics i el desplegament dels programes de vacunacions sistemàtiques.
- d) La promoció de la salut i la prevenció de la malaltia i dels seus factors de risc, amb una atenció preferent per les que es desenvolupen en l'àmbit de la salut comunitària.
- e) La promoció i la protecció de la salut i la prevenció dels factors de risc derivats de l'aire i l'aigua i dels aspectes ambientals que puguin repercutir en la salut de les persones.
- f) L'avaluació de l'impacte en la salut de les intervencions sobre els determinants de la salut de la població.
- g) L'avaluació i la gestió del risc per a la salut derivat de les aigües de consum humà, incloent-hi les accions de vigilància i control sanitari pertinents.
- h) La protecció de la salut i la seguretat alimentàries i la prevenció dels factors de risc en aquest àmbit, especialment la gestió del risc per a la salut derivat dels productes alimentaris, incloent-hi les accions de vigilància i control sanitari pertinents.
- i) La protecció de la salut pública relacionada amb les zoonosis dels animals domèstics, els animals

salvatges urbans i els animals de la fauna salvatge i amb el control de les plagues.

j) La promoció i la protecció de la salut i la prevenció dels factors de risc per a la salut als establiments públics i als llocs de convivència humana.

k) La promoció i la protecció de la salut i la prevenció dels factors de risc per a la salut derivats de l'exercici de pràctiques i activitats sobre el cos que puguin tenir conseqüències negatives per a la salut fetes en establiments d'atenció personal de caràcter no terapèutic, entre els quals s'inclouen, a títol enunciatiu i no limitador, els establiments on es duen a terme activitats de tatuatge, pírcing, micropigmentació i bronzejament artificial.

l) La promoció i la protecció de la salut i la prevenció dels factors de risc per a la salut derivats de l'exercici de teràpies naturals sobre el cos fetes en centres i establiments no sanitaris, incloent-hi les accions d'intervenció administrativa i control sanitari.

m) La promoció, la protecció i el millorament de la salut laboral en les funcions i actuacions adscrites normativament al departament competent en matèria de salut.

n) La promoció dels factors de protecció i la protecció i prevenció dels factors de risc davant les substàncies que poden generar abús, dependència i altres addiccions, especialment dels que incideixen més en la salut de la població.

o) La promoció de la salut mental de la població i la prevenció dels factors de risc en aquest àmbit.

p) La promoció i la protecció de la salut afectiva, sexual i reproductiva, i la prevenció dels factors de risc en aquest àmbit.

q) L'orientació i planificació familiar, i també la promoció i la protecció de la salut maternoinfantil i la prevenció dels factors de risc en aquest àmbit.

r) La promoció i la protecció de la salut infantil i dels adolescents i la prevenció dels factors de risc en aquest àmbit.

s) La promoció de l'activitat física i l'alimentació saludable, i també la prevenció dels factors de risc en aquest àmbit.

t) La promoció de la salut bucodental i la prevenció dels factors de risc en aquest àmbit.

u) La prevenció i la protecció de la salut de la població davant qualsevol factor de risc, especialment la prevenció de les discapacitats, tant congènites com adquirides, i les derivades de les malalties poc prevalents.

v) La promoció i la protecció de la població i de la salut ambiental relacionada amb la gestió intracentre dels residus sanitaris.

w) La protecció de la salut de la població davant els riscos de la contaminació química, biològica i radiològica i la resposta davant les alertes i emergències de salut pública.

x) La prestació dels serveis d'anàlisi de laboratori en matèria de salut pública.

y) La policia sanitària mortuòria.

z) El control sanitari de la publicitat, en el marc de la normativa vigent.

a') La prevenció del càncer i d'altres malalties prevalents.

b') La promoció d'activitats tendents a la prevenció d'accidents domèstics i de trànsit i de lesions resultants de violències.

c') La promoció i la protecció de la salut i la prevenció dels factors de risc per a la salut derivats de les intervencions del mateix sistema sanitari, tant de les activitats de prevenció com de les curatives, incloent-hi les infeccions nosocomials.

ARTICLE 7. CARTERA DE SERVEIS DE SALUT PÚBLICA

1. La Cartera de serveis de salut pública és el conjunt d'activitats i serveis, tecnologies i procediments per mitjà dels quals es fan efectives les prestacions de salut pública a què tenen dret els ciutadans. La Cartera de serveis de salut pública ha d'ésser dinàmica i àgil per a donar resposta a les necessitats i els problemes en salut pública dels ciutadans i dels col·lectius.

2. L'Administració pública catalana, per mitjà de la Cartera de serveis de salut pública, ha d'establir les prioritats en matèria de salut pública, basades en criteris d'equitat i homogeneïtat, amb l'objectiu d'assolir l'optimització de la planificació de les polítiques de salut.

3. El Govern, a proposta del conseller o consellera del departament competent en matèria de salut, ha d'aprovar, per mitjà d'un decret, la Cartera de serveis de salut pública, que ha d'incloure, com a mínim, la Cartera de serveis de salut pública del Sistema Nacional de Salut, de l'Estat.

4. La Cartera de serveis de salut pública s'ha d'ajustar a les necessitats de salut de les poblacions de cada territori, si escau, i ha d'especificar les actuacions i els serveis que l'Agència de Salut Pública de Catalunya pot prestar als departaments de la Generalitat i als ens locals perquè puguin prestar els serveis mínims de llur competència.

5. La Cartera de serveis de salut pública ha de definir de manera detallada els procediments per mitjà dels quals s'ha de desenvolupar el catàleg de prestacions.

ARTICLE 8. SISTEMA DE FORMACIÓ I RECERCA EN SALUT PÚBLICA

1. El Sistema de Formació i Recerca en Salut Pública, entès com el conjunt d'actuacions organitzades i programades amb relació a la formació dels professionals de la salut pública, de recerca i d'avaluació de la recerca en salut pública, és una part fonamental del sistema sanitari català i és coordinat per l'Agència de Salut Pública de Catalunya en col·laboració amb els altres organismes competents.

2. Les funcions del Sistema de Formació i Recerca en Salut Pública, sens perjudici de les competències del departament o departaments competents en matèria d'universitats i de recerca, són les següents:

a) Proposar a les autoritats sanitàries i acadèmiques i a les corporacions professionals, per mitjà dels òrgans competents, la fixació de criteris per a acreditar els programes de formació i de formació contínua en salut pública.

b) Participar, amb el departament competent en matèria d'universitats, amb les universitats catalanes, altres universitats, corporacions professionals i altres organismes, en l'elaboració de programes de formació contínua dels professionals de la salut pública i promoure el disseny de programes de formació contínua específics i de mestratges.

c) Proposar, actuant en col·laboració amb el departament competent en matèria d'universitats, a les autoritats sanitàries i acadèmiques, per mitjà dels òrgans competents, criteris per a l'acreditació, l'acreditació avançada i la reacreditació periòdica dels professionals de la salut pública, i també l'autorització de les organitzacions proveïdores de serveis de salut pública.

d) Participar en la revisió de les competències professionals en salut pública.

e) Promoure, actuant en col·laboració amb el departament competent en matèria d'universitats i amb les corporacions professionals, la carrera professional en salut pública, tenint en compte la formació, la recerca i l'activitat dels professionals.

f) Informar, per mitjà dels òrgans competents, sobre la proposta relativa al nombre de places de professionals en formació en les especialitats vinculades a la salut pública, cursada per les diverses unitats docents d'aquestes especialitats acreditades a Catalunya.

g) Participar en l'avaluació de les unitats docents de les especialitats vinculades a la salut pública acreditades a Catalunya.

h) Identificar les àrees prioritàries per a la recerca en salut pública, atenent els problemes i les necessitats de salut detectats d'acord amb el Pla de recerca i innovació, amb la participació del Consell Interdepartamental de Recerca i Innovació Tecnològica.

i) Promoure la formació en recerca entre els professionals de la salut pública.

j) Promoure, en col·laboració amb el departament o departaments competents en matèria d'universitats i de recerca, grups de recerca entre els centres i ens que proveeixen serveis i aconsegueixen activitats de salut pública.

k) Promoure la formació contínua de tots els professionals de la salut pública i la recerca entre el personal que tingui la competència adequada per a fer-ne.

l) Promoure, d'acord amb l'article 193.2 de l'Estatut d'autonomia i en el marc de les competències de la Generalitat, accions amb projecció exterior per a cercar oportunitats de col·laboració en projectes de recerca en salut pública, influir en les decisions dels organismes internacionals i obtenir finançament per a projectes de recerca.

m) Fomentar el partenariat dels equips de recerca nacionals en salut pública, entre ells i amb grups de recerca consolidats de prestigi internacional.

n) Convocar ajuts per a la recerca i establir mecanismes de col·laboració amb els altres agents finançadors

de recerca públics i privats per a promoure la recerca en salut pública.

- o) Fomentar la publicació dels treballs de recerca i la difusió dels resultats, especialment en col·laboració amb els sectors econòmics i socials interessats.
- p) Estimular la sensibilitat per la recerca en salut pública entre els sectors econòmics, acadèmics i socials.
- q) Avaluar periòdicament els resultats de la recerca en salut pública que es fa a Catalunya.

3. Les administracions públiques i els organismes competents en matèria de formació i recerca, les universitats catalanes i els centres, serveis i establiments que aconsegueixen tasques de formació i recerca en salut pública han de cooperar i participar, en l'àmbit de les funcions respectives, en el Sistema de Formació i Recerca en Salut Pública. També ho han de fer les corporacions professionals pertinents pel que fa a la formació contínua que ofereixin.

ARTICLE 9. SISTEMA D'INFORMACIÓ DE SALUT PÚBLICA

1. El Sistema d'Informació de Salut Pública, entès com el conjunt d'actuacions organitzades i programades amb relació a la informació sanitària, la vigilància i l'acció en salut pública, és coordinat per l'Agència de Salut Pública de Catalunya, és una part fonamental del sistema sanitari català i s'integra en el sistema d'informació del departament competent en matèria de salut.

2. Les funcions del Sistema d'Informació de Salut Pública són les següents:

- a) Valorar les necessitats de salut de la comunitat a partir de la identificació dels problemes de salut que afecten la població, de la detecció dels seus riscos i de l'anàlisi dels determinants de la salut i de llurs efectes.
- b) Fer l'anàlisi epidemiològica contínua de l'estat de salut dels ciutadans i detectar els canvis que es produeixen en la tendència i la distribució dels problemes de salut.
- c) Establir un mecanisme eficaç de detecció, alerta precoç i resposta ràpida davant dels perills i riscos potencials per a la salut.
- d) Fer o proposar estudis epidemiològics específics per a conèixer millor la situació de salut de la població, i també altres estudis en salut pública.
- e) Aportar la informació necessària per a facilitar la planificació, la gestió, l'avaluació i la recerca sanitàries.
- f) Difondre la informació epidemiològica per tots els nivells del sistema sanitari català i entre la població.
- g) Promoure i controlar el compliment de l'obligació de notificar la sospita de malalties i brots epidèmics i problemes de salut en els termes i amb les condicions que estableix l'ordenament vigent.
- h) Amb caràcter subsidiari, col·laborar en l'elaboració de les estadístiques que són de l'interès de la Generalitat.
- i) Desenvolupar i utilitzar mecanismes d'anàlisi, assessorament, notificació, informació, avaluació i consulta sobre qüestions relacionades amb la salut en l'àmbit comunitari, especialment pel que fa a les activitats de promoció i protecció de la salut i de prevenció de la malaltia.
- j) Desenvolupar i mantenir xarxes telemàtiques o d'una altra naturalesa per a intercanviar informació sobre les millors pràctiques en matèria de salut pública, d'acord amb la normativa vigent.
- k) Establir mecanismes per a informar i consultar les organitzacions de pacients, els professionals sanitaris, les organitzacions no governamentals implicades i els altres agents interessats en les qüestions relacionades amb la salut comunitària.

3. El Sistema de Informació de Salut Pública ha de proporcionar dades desagregades, com a mínim, per municipis, sempre que la legislació en matèria de protecció de dades de caràcter personal ho permeti.

ARTICLE 10. COMUNICACIÓ I TRACTAMENT DE LA INFORMACIÓ

1. El Sistema d'Informació de Salut Pública ha d'establir mecanismes d'informació, publicitat i divulgació comprensibles, adequats, accessibles, coherents, coordinats, permanents i actualitzats sobre les qüestions més rellevants en matèria de salut pública amb la finalitat d'informar la ciutadania, les administracions i els professionals.

2. Tots els centres, serveis i establiments sanitaris, tant del sector públic com del privat, i també els professionals sanitaris en exercici, han d'adaptar els sistemes d'informació i els registres per a configurar el Sistema d'Informació de Salut Pública.

3. Totes les administracions públiques i els organismes competents en matèria de salut pública, i també

tots els centres, serveis i establiments sanitaris i els professionals sanitaris, han de participar, en l'àmbit de llurs funcions respectives, en el Sistema de Formació i Recerca en Salut Pública i en el Sistema d'Informació de Salut Pública. Amb aquesta finalitat, han de comunicar a aquests sistemes les dades pertinents per mitjà de llurs òrgans responsables.

4. Les dades de caràcter personal que les persones físiques i jurídiques a què fa referència l'apartat 3 recullen en l'exercici de llurs funcions es poden cedir, d'acord amb el que estableix l'article 11.2.a de la Llei orgànica 15/1999, del 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, perquè l'Agència de Salut Pública de Catalunya les tracti per a desenvolupar el Sistema d'Informació de Salut Pública i el Sistema de Formació i Recerca en Salut Pública, i també amb finalitats històriques, estadístiques o científiques en l'àmbit de la salut pública. No obstant això, la cessió de dades d'històries clíniques perquè l'Agència de Salut Pública de Catalunya les tracti per a desenvolupar les funcions del Sistema d'Informació de Salut Pública i el Sistema de Formació i Recerca en Salut Pública requereix la dissociació prèvia de les dades que permetin identificar la persona titular, llevat que aquesta hagi donat prèviament el consentiment a la cessió, d'acord amb el que estableix la normativa reguladora de l'autonomia del pacient i dels drets i les obligacions en matèria d'informació i documentació clíniques.

ARTICLE 11. SEGURETAT DE LA INFORMACIÓ

En tots els nivells del Sistema d'Informació de Salut Pública s'han d'adoptar les mesures de seguretat aplicables al tractament de les dades de caràcter personal i als fitxers i tractaments automatitzats, d'acord amb el que estableixen la normativa de la protecció de dades de caràcter personal i, si escau, la normativa reguladora de l'autonomia del pacient i dels drets i les obligacions en matèria d'informació i documentació clíniques. Les persones que hi tenen accés, en virtut de llurs competències, han de guardar el secret professional.

TÍTOL III. DE L'ORGANITZACIÓ DELS SERVEIS DE SALUT PÚBLICA

CAPÍTOL I. ADMINISTRACIÓ DE LA GENERALITAT

ARTICLE 12. COMPETÈNCIES DEL GOVERN

1. Amb relació a l'Agència de Salut Pública de Catalunya, corresponen al Govern, a proposta dels departaments competents segons la matèria de què es tracti, les competències següents:

- a) L'aprovació, per mitjà d'un decret formulat a proposta del conseller o consellera del departament competent en matèria de salut, dels estatuts de l'Agència.
- b) L'aprovació de la Cartera de serveis de salut pública.
- c) L'aprovació del projecte de pressupost de l'Agència.
- d) L'aprovació dels acords de nomenament i separació del director o directora de l'Agència.

2. Correspon al Govern l'aprovació del Pla interdepartamental de salut pública.

ARTICLE 13. COMPETÈNCIES DEL DEPARTAMENT COMPETENT EN MATÈRIA DE SALUT

1. Corresponen al departament competent en matèria de salut les competències següents:

- a) La determinació, en el marc del que estableix aquesta llei, dels criteris, les directrius i les prioritats en salut pública que han d'orientar les polítiques preventives i assistencials en matèria de salut, i també la planificació estratègica i operativa, la programació, l'avaluació i el control en els àmbits sanitari, socio sanitari i de salut mental.
- b) La cooperació i la coordinació entre totes les administracions públiques competents en matèria de salut pública.
- c) La tutela de la cooperació i la coordinació entre els diferents departaments de la Generalitat implicats en les polítiques de salut pública, per mitjà de la secretaria sectorial de salut pública.
- d) La coordinació entre les actuacions en matèria de salut pública i les activitats assistencials que es duen a terme als centres sanitaris d'atenció primària i d'atenció especialitzada per a millorar el nivell de salut dels ciutadans.

2. Amb relació a l'Agència de Salut Pública de Catalunya, corresponen al departament competent en matèria de salut les competències següents:

- a) La determinació dels criteris, les directrius i les prioritats de les polítiques de salut pública.
- b) La vigilància i la tutela de l'Agència.

- c) La coordinació dels programes de recerca i dels recursos públics, per tal d'assolir-ne la màxima eficàcia.
- d) La presentació al Govern de la proposta de Cartera de serveis de salut pública.
- e) La presentació al Govern del projecte de pressupost de l'Agència.
- f) L'aprovació, la modificació i la revisió dels preus públics relatius a la prestació dels serveis.
- g) El nomenament i la separació dels membres del Consell d'Administració.
- h) La presentació al Govern de les propostes de nomenament i separació del director o directora.
- i) El nomenament i la separació dels directors dels serveis regionals.
- j) El nomenament i la separació dels membres del Consell de Participació.
- k) El nomenament i la separació dels membres del Consell Assessor de Salut Pública.
- l) El nomenament i la separació dels membres de la Comissió Directora de l'Agència Catalana de Seguretat Alimentària.
- m) El nomenament i la separació dels membres del Consell de Salut Laboral.
- n) La proposta al Govern del Pla interdepartamental de salut pública perquè, si escau, l'aprovi.
- o) La proposta al Govern dels estatuts de l'Agència perquè, si escau, els aprovi.
- p) L'aprovació de les directrius per a fer efectives les actuacions, els objectius i les intervencions que preveuen el Pla de salut i el Pla de seguretat alimentària de Catalunya.

ARTICLE 14. SECRETARIA SECTORIAL

El departament competent en matèria de salut ha de crear una secretaria sectorial per a donar el màxim impuls a les polítiques i estratègies de salut pública, per a garantir les funcions d'autoritat sanitària i d'òrgan rector en matèria de salut pública, i per a vetllar per l'eficàcia, la coordinació, l'avaluació i la comunicació interdepartamentals, intersectorials i internes de les actuacions en aquesta matèria.

CAPÍTOL II. L'AGÈNCIA DE SALUT PÚBLICA DE CATALUNYA

SECCIÓ PRIMERA. DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 15. CREACIÓ I NATURALESA

1. Es crea l'Agència de Salut Pública de Catalunya com a entitat de dret públic de la Generalitat que ajusta la seva activitat al dret privat, que té personalitat jurídica pròpia, autonomia administrativa i financera i plena capacitat d'obrar en exercici de les seves funcions. L'Agència està sotmesa al que estableixen aquesta llei, els seus estatuts i les disposicions que li són aplicables.
2. L'Agència de Salut Pública s'adscriu al departament competent en matèria de salut i actua sota les directrius de l'òrgan d'aquest que té competències en matèria de salut pública.

ARTICLE 16. OBJECTE

1. L'Agència de Salut Pública de Catalunya té com a objecte la prestació dels serveis de la Cartera de serveis de salut pública que corresponguin al departament competent en matèria de salut. L'Agència pot prestar també aquells serveis que són competència d'altres departaments que, d'acord amb l'article 7, es determinin específicament a la Cartera de serveis de salut pública, i els serveis mínims que són competència dels ens locals que aquests li encarreguin, per mitjà d'un conveni, d'acord amb el que estableix l'article 53. Així mateix, l'Agència fa efectiva, per mitjà del Consell d'Administració, la coordinació amb altres departaments que fan actuacions que incideixen en la salut de la població i actuacions de salut pública que són competència d'altres departaments, dels organismes executius que en depenen o dels ens locals.
2. L'Agència de Salut Pública de Catalunya exerceix les seves competències en concurrència amb els altres organismes i administracions competents en matèria de salut pública, amb els quals actua d'una manera coordinada.
3. Als efectes de la prestació a què fa referència l'apartat 1 dels serveis que són competència d'altres departaments, l'Agència de Salut Pública de Catalunya té la consideració de mitjà propi instrumental i servei tècnic de l'Administració de la Generalitat i de les entitats de dret públic i privat que en depenen. Les relacions entre l'Agència i els departaments i les entitats dependents que s'estableixin amb aquesta

finalitat s'han d'articular per mitjà d'encàrrecs de gestió, d'acord amb el que estableix l'article 24.6 de la Llei de l'Estat 30/2007, del 30 de d'octubre, de contractes del sector públic.

ARTICLE 17. FUNCIONS

Per a assolir els seus objectius, l'Agència de Salut Pública de Catalunya compleix les funcions següents:

- a) Executar les actuacions i polítiques de salut pública que corresponen al departament competent en matèria de salut d'acord amb els criteris, les directrius i les prioritats de les polítiques de salut pública que fixi el Pla interdepartamental de salut pública, per mitjà d'un contracte programa aprovat pel Govern i formalitzat amb el departament competent en matèria de salut i amb el Servei Català de la Salut. El contracte programa ha de tenir una durada màxima de cinc anys.
- b) Fomentar la cooperació amb altres organitzacions que actuen en l'àmbit de la salut pública, amb l'objectiu de facilitar la coordinació de les actuacions, l'intercanvi d'informació i de coneixements, i el disseny i la posada en pràctica dels projectes conjunts.
- c) Coordinar les actuacions que en matèria de salut pública es duen a terme als centres sanitaris de la xarxa assistencial i donar suport a aquestes actuacions, tenint en compte el marc de relació i col·laboració amb el Servei Català de la Salut, especialment en els àmbits de la promoció de la salut, l'educació per a la salut i la prevenció de la malaltia.
- d) Prestar els serveis mínims de salut pública de competència municipal i comarcal als ajuntaments i altres ens locals, en el marc dels convenis que signi d'acord amb l'article 53.
- e) Donar suport tècnic per a formular, implantar i avaluar el Pla interdepartamental de salut pública.
- f) Donar suport tècnic als ens locals que prestin serveis de salut pública per mitjans propis.
- g) Fomentar, en col·laboració amb els organismes responsables, les universitats i els centres de recerca, la competència dels professionals i de la recerca en salut pública.
- h) Gestionar les situacions de crisi i d'emergència que constitueixin un risc per a la salut de la població, d'una manera coordinada amb els dispositius de les administracions que es mobilitzin en aquestes situacions en el marc dels plans de protecció civil.
- i) Coordinar les actuacions en matèria de salut pública, especialment amb els organismes executius d'inspecció i control especialitzats en salut pública que depenen dels diversos departaments de l'Administració de la Generalitat i amb els ens locals.
- j) Coordinar el Sistema d'Informació de Salut Pública.
- k) Establir els instruments d'informació i comunicació a la ciutadania i a les administracions públiques en les qüestions més rellevants en matèria de salut pública.
- l) Elaborar els estudis d'impacte en la salut de les intervencions sobre els determinants de la salut de la població.
- m) Coordinar el Sistema de Formació i Recerca en Salut Pública en col·laboració amb els altres organismes competents.
- n) Complir qualsevol altra funció que estigui relacionada directament amb els objectius d'aquesta llei i les actuacions que estableix.

ARTICLE 18. FORMES DE GESTIÓ

1. L'Agència de Salut Pública de Catalunya pot exercir llurs funcions de les maneres següents:

- a) Per mitjà dels òrgans i les unitats que la integren.
- b) Per mitjà de contractes o convenis, subjectant-se a la normativa dels contractes del sector públic i complint els altres requisits que els són aplicables.
- c) Per qualsevol de les altres formes de gestió admeses en dret.

2. D'acord amb el que estableix el text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, del 28 d'abril, el Govern pot delegar en els ajuntaments i els ens supramunicipals, amb caràcter general o específic, l'exercici de competències que aquesta llei atribueix a l'Agència de Salut Pública de Catalunya. Així mateix, per raons d'eficàcia, l'Agència pot encarregar la gestió d'activitats de caràcter material, tècnic o de serveis de la seva competència als ajuntaments i als ens supramunicipals. En ambdós supòsits, l'acceptació de la delegació o de l'encàrrec de gestió s'ha de formalitzar per mitjà d'un conveni entre l'Agència i l'ens local corresponent, en el qual s'han de concretar el procediment, les tasques i els mitjans adscrits per a exercir les funcions delegades o encarregades,

l'import que s'ha d'abonar per a finançar-les i els indicadors de control de l'activitat.

SECCIÓ SEGONA. ESTRUCTURA ORGÀNICA

ARTICLE 19. ÒRGANS DE DIRECCIÓ, PARTICIPACIÓ I ASSESSORAMENT

1. Els òrgans de direcció de l'Agència de Salut Pública de Catalunya són el Consell d'Administració i el director o directora.
2. L'òrgan central de participació de l'Agència de Salut Pública de Catalunya és el Consell de Participació. Al territori, la participació en l'Agència s'articula per mitjà dels consells de salut dels governs territorials de salut.
3. L'Agència de Salut Pública de Catalunya té un consell assessor sobre aspectes tècnics i científics de salut pública.

ARTICLE 20. EL CONSELL D'ADMINISTRACIÓ

1. El Consell d'Administració és l'òrgan superior de govern i direcció de l'Agència de Salut Pública de Catalunya.
2. El Consell d'Administració és format pels membres següents:
  - a) El president o presidenta, que és el conseller o consellera del departament competent en matèria de salut o la persona en qui delegui.
  - b) El vicepresident o vicepresidenta, que és el titular de la secretaria sectorial de salut pública.
  - c) Vuit vocals en representació dels ens locals, un dels quals ha d'exercir les funcions de vicepresident segon o vicepresidenta segona per designació de comú acord de les organitzacions associatives d'ens locals.
  - d) Deu vocals en representació dels departaments competents en àrees relacionades amb la salut pública, un dels quals ha d'ésser el director o directora del Servei Català de la Salut o la persona en qui delegui.
  - e) El director o directora de l'Agència de Salut Pública de Catalunya, amb veu però sense vot.
  - f) Un secretari o secretària, amb veu però sense vot, designat pel president o presidenta del Consell d'Administració entre el personal de l'Agència de Salut Pública de Catalunya.
3. Els vocals en representació dels departaments de la Generalitat que no ho siguin per raó de llur càrrec han d'ésser designats pel Govern a proposta dels departaments competents en àrees relacionades amb la salut pública.
4. L'Associació Catalana de Municipis i Comarques i la Federació de Municipis de Catalunya designen, per parts iguals, els vocals que representen els ens locals.
5. Els estatuts de l'Agència de Salut Pública de Catalunya han d'establir la composició i regular la renovació i el funcionament del Consell d'Administració.

ARTICLE 21. FUNCIONS DEL CONSELL D'ADMINISTRACIÓ

1. El Consell d'Administració de l'Agència de Salut Pública de Catalunya és l'òrgan de govern encarregat de fixar les directrius generals d'actuació i d'exercir el control superior de la gestió de l'Agència.
2. En el marc del que estableix l'apartat 1, corresponen al Consell d'Administració de l'Agència de Salut Pública de Catalunya les funcions següents:
  - a) Fixar els criteris generals d'actuació de l'Agència, d'acord amb les directrius del departament competent en matèria de salut.
  - b) Aprovar la proposta de contracte programa.
  - c) Aprovar el conveni marc de relacions amb les organitzacions associatives d'ens locals més representatives de Catalunya.
  - d) Aprovar els programes d'actuació i d'inversions generals de l'Agència.
  - e) Aprovar la proposta d'avantprojecte de pressupost d'ingressos i despeses anuals de l'Agència i presentar-la al departament competent en matèria de salut perquè la incorpori al seu avantprojecte general i li doni el tràmit que estableix la legislació de les finances públiques de Catalunya.
  - f) Aprovar la memòria anual de l'Agència.

- g) Aprovar la proposta de cartera de serveis de salut pública i presentar-la al departament competent en matèria de salut perquè la sotmeti a l'aprovació del Govern.
- h) Aprovar la relació d'activitats i serveis per a proveir els serveis mínims obligatoris que són competència dels ens locals.
- i) Avaluar periòdicament els programes d'actuació i el grau d'assoliment dels objectius de l'Agència.
- j) Avaluar anualment la situació de la salut pública i elaborar-ne un informe específic, que s'ha de presentar al departament competent en matèria de salut i al Parlament de Catalunya.
- k) Aprovar els convenis de col·laboració amb entitats públiques i privades perquè l'Agència pugui exercir les seves funcions.
- l) Aprovar la proposta de preus públics per la prestació dels serveis.
- m) Aprovar els criteris de valoració i de classificació de llocs de treball, la relació de llocs de treball i les ofertes públiques d'ocupació.
- n) Proposar al conseller o consellera del departament competent en matèria de salut el nomenament i la separació dels directors dels serveis regionals de l'Agència.
- o) Proposar al conseller o consellera del departament competent en matèria de salut el nomenament i la separació dels membres del Consell Assessor de Salut Pública.
- p) Proposar al conseller o consellera del departament competent en matèria de salut el nomenament i la separació dels membres del Consell de Participació.
- q) Aprovar el reglament de funcionament intern del mateix Consell d'Administració.
- r) Proposar al conseller o consellera del departament competent en matèria de salut, per a la tramitació posterior, l'aprovació d'operacions d'endeutament, d'acord amb el que estableix el text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, del 24 de desembre, o per les disposicions legals que el modifiquin o el deroguin.
- s) Establir els criteris per a l'elaboració de la proposta del Pla interdepartamental de salut pública, recollint, si escau, les propostes de les diferents comissions interdepartamentals del Govern en l'àmbit de la salut pública.
- t) Actuar com a òrgan de contractació de l'Agència, d'acord amb el que estableix la legislació de contractes del sector públic.
- u) Complir les altres funcions que aquesta llei no assigna expressament als altres òrgans de l'Agència.

ARTICLE 22. FUNCIONS DEL PRESIDENT O PRESIDENTA DEL CONSELL D'ADMINISTRACIÓ

1. Corresponen al president o presidenta del Consell d'Administració les funcions següents:

- a) Assumir la representació institucional de l'Agència de Salut Pública de Catalunya, sens perjudici del que estableix l'article 24.k amb relació a les funcions del director o directora de l'Agència.
- b) Convocar les reunions del Consell d'Administració.
- c) Presidir les sessions del Consell d'Administració, dirigir-ne les deliberacions i dirimir els empats amb el vot de qualitat.

2. El president o presidenta del Consell d'Administració pot delegar expressament les funcions que convingui en el vicepresident primer o vicepresidenta primera.

ARTICLE 23. EL DIRECTOR O DIRECTORA

- 1. El director o directora de l'Agència de Salut Pública de Catalunya n'assumeix la direcció i la gestió ordinària, d'acord amb els criteris d'actuació que fixa el Consell d'Administració.
- 2. El Govern nomena i separa el director o directora, a proposta del conseller o consellera del departament competent en matèria de salut, havent escoltat el Consell d'Administració.
- 3. El director o directora se sotmet al règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs de la Generalitat.

ARTICLE 24. FUNCIONS DEL DIRECTOR O DIRECTORA

Corresponen al director o directora de l'Agència de Salut Pública de Catalunya les funcions següents:

- a) Executar els acords que adopta el Consell d'Administració.
- b) Sotmetre a l'aprovació del Consell d'Administració els criteris d'actuació de l'Agència, els programes

d'actuació i d'inversions generals, la proposta d'avantprojecte de pressupost i la memòria anual, els criteris generals per a establir el contracte programa, els contractes i els convenis que faci l'Agència, la proposta d'operacions d'endeutament i el pla anual d'activitats.

- c) Proposar al Consell d'Administració els preus públics per la prestació dels serveis.
- d) Exercir la direcció del personal i dels serveis que integren l'Agència.
- e) Proposar al Consell d'Administració la relació de llocs de treball i l'estructura orgànica de l'Agència, sens perjudici que els estatuts de l'Agència estableixin l'estructura orgànica corresponent a llocs de treball que hagin d'ésser ocupats per personal funcionari.
- f) Proposar al Consell d'Administració, per a la tramitació posterior, el nomenament i la separació dels directors dels serveis regionals de l'Agència.
- g) Proposar al Consell d'Administració, per a la tramitació posterior, l'aprovació de les característiques i la destinació de les operacions de crèdit.
- h) Coordinar, inspeccionar i avaluar els òrgans de l'Agència.
- i) Exercir la direcció de l'organització i el funcionament de l'Agència.
- j) Gestionar els recursos econòmics, autoritzar les despeses i ordenar els pagaments dins dels límits que estableix el Consell d'Administració.
- k) Assumir la representació legal de l'Agència en les actuacions que li delegui el president o presidenta del Consell d'Administració i, sempre, en els actes de representació i en la defensa en judici.
- l) Aplicar els criteris d'actuació de l'Agència, d'acord amb les directrius del Consell d'Administració.
- m) Exercir la potestat sancionadora i l'autoritat sanitària d'acord amb el que estableixen aquesta llei i la legislació del procediment administratiu i el procediment sancionador.
- n) Complir les altres funcions que el president o presidenta del Consell d'Administració li encomani.

ARTICLE 25. CONSELL ASSESSOR DE SALUT PÚBLICA

1. Es crea el Consell Assessor de Salut Pública com a òrgan consultor sobre els aspectes tècnics i científics de la salut pública.
2. El Consell Assessor de Salut Pública és format per persones expertes i de reconeguda solvència en l'àmbit de la salut pública, nomenades pel conseller o consellera del departament competent en matèria de salut, a proposta del Consell d'Administració de l'Agència de Salut Pública de Catalunya, per a un període determinat.
3. Corresponen al Consell Assessor de Salut Pública les funcions següents:
  - a) Assessorar els òrgans de govern de l'Agència de Salut Pública de Catalunya en les qüestions relacionades amb la salut pública.
  - b) Emetre dictàmens sobre aspectes relacionats amb la salut pública que li encomani el Consell d'Administració.
4. Els membres del Consell Assessor de Salut Pública han d'exercir llurs funcions amb imparcialitat i independència i han de guardar reserva sobre les deliberacions i les decisions que s'adoptin.
5. Els estatuts de l'Agència de Salut Pública de Catalunya han de determinar el sistema de designació i els requisits que han de complir els membres del Consell Assessor de Salut Pública, la seva organització i les seves normes de funcionament.

ARTICLE 26. ELS ÒRGANS DE PARTICIPACIÓ

1. El Consell de Participació de l'Agència de Salut Pública de Catalunya i els consells de salut dels governs territorials de salut són òrgans de participació activa que exerceixen funcions de participació ciutadana, assessorament, consulta i seguiment sobre qüestions relacionades amb la salut pública i la salut en general a fi de cooperar en la consecució dels objectius que els són propis.
2. El Consell de Participació és format pels membres següents:
  - a) El vicepresident primer o vicepresidenta primera del Consell d'Administració, que el presideix.
  - b) El director o directora de l'Agència de Salut Pública de Catalunya.
  - c) Un nombre de vocals designats pel conseller o consellera del departament competent en matèria de salut, a proposta del Consell d'Administració, entre representants de l'àmbit acadèmic i educatiu, de les

organitzacions de consumidors i usuaris, del moviment veïnal, de les entitats de salut pública i de la seguretat alimentària, de les corporacions professionals, de les societats científiques, de les organitzacions empresarials, sindicals i socials més representatives en qualsevol àmbit d'activitat relacionat amb la salut pública, dels ens locals i de la Generalitat.

3. Els estatuts de l'Agència de Salut Pública de Catalunya han de determinar la composició, el sistema de designació dels membres, l'organització, les funcions i les normes de funcionament del Consell de Participació.

SECCIÓ TERCERA. ORGANITZACIÓ TERRITORIAL

ARTICLE 27. SERVEIS REGIONALS

1. L'Agència de Salut Pública de Catalunya s'ordena en demarcacions territorials, anomenades *serveis regionals*, que són estructures desconcentrades de l'Agència i territorialment coincidents amb les regions sanitàries en què s'organitza el Servei Català de la Salut.

2. Els serveis regionals han de tenir una dotació suficient i adequada de recursos humans i econòmics per a acomplir les activitats de salut pública al territori respectiu.

ARTICLE 28. FUNCIONS I ORGANITZACIÓ DELS SERVEIS REGIONALS

Els serveis regionals han de dur a terme, al territori respectiu, les prestacions de salut pública que estableix l'article 6, d'acord amb la Cartera de serveis de salut pública i subjectant-se als criteris d'actuació que estableix el Consell d'Administració i a les directrius del director o directora de l'Agència de Salut Pública de Catalunya. Els estatuts de l'Agència de Salut Pública de Catalunya n'han d'establir l'estructura i l'organització.

ARTICLE 29. ELS DIRECTORS DELS SERVEIS REGIONALS

1. Els directors dels serveis regionals assumeixen la direcció i la gestió del servei regional respectiu, subjectant-se als criteris d'actuació que estableix el Consell d'Administració i a les directrius del director o directora de l'Agència de Salut Pública de Catalunya, i executen els acords que aquests adopten en l'àmbit de competències respectiu.

2. El nomenament i la separació dels directors dels serveis regionals corresponen al conseller o consellera del departament competent en matèria de salut, a proposta del Consell d'Administració de l'Agència de Salut Pública de Catalunya.

3. Els directors dels serveis regionals són els representants del departament competent en matèria de salut en els consells rectors dels governs territorials de salut de llur regió, on defensen les polítiques de salut pública, d'acord amb les directrius del departament competent en matèria de salut.

4. Els estatuts de l'Agència de Salut Pública de Catalunya han d'establir les funcions dels directors dels serveis regionals.

ARTICLE 30. ELS SECTORS I ELS EQUIPS DE SALUT PÚBLICA

1. Els serveis regionals s'ordenen en subunitats territorials denominades *sectors* i s'han d'adaptar als àmbits territorials en què s'organitza el Servei Català de la Salut.

2. El sector és la unitat territorial elemental on s'acompleixen, amb caràcter preferent, les activitats de salut pública. En cada sector actua un equip territorial de salut pública.

3. L'equip territorial de salut pública és el conjunt de professionals de la salut pública que fa actuacions relatives a la promoció i la protecció de la salut, la prevenció de la malaltia i la vigilància de la salut pública, d'una manera integrada.

4. Pel que fa a l'acompliment de les activitats de promoció i protecció de la salut, prevenció de la malaltia i vigilància de la salut pública, l'equip territorial de salut pública treballa coordinadament amb els recursos municipals de salut pública, amb els equips d'atenció primària de les àrees bàsiques de salut, amb les unitats de medicina preventiva i salut pública dels hospitals on n'hi hagi, i amb els altres serveis relacionats amb la salut pública.

5. L'equip territorial de salut pública és pluridisciplinari i les persones que el componen han d'exercir llurs funcions de manera col·laborativa per a assegurar el compliment i la continuïtat de les activitats que estableix la cartera de serveis de l'àmbit territorial respectiu, sens perjudici de les funcions reservades legalment als professionals amb una titulació específica.

6. Al capdavant de l'equip territorial de salut pública hi ha d'haver un professional o una professional

responsable, que n'ha de dirigir el funcionament i n'ha d'assegurar la coordinació amb les altres estructures del sistema sanitari, amb els ens locals de l'àmbit respectiu i amb altres serveis relacionats amb la salut pública.

7. La composició, les funcions i l'organització dels equips territorials de salut pública s'han de delimitar per reglament.

SECCIÓ QUARTA. RÈGIM JURÍDIC, RECURSOS HUMANS I RÈGIM ECONÒMIC, PATRIMONIAL I COMPTABLE

ARTICLE 31. RÈGIM JURÍDIC

1. L'Agència de Salut Pública de Catalunya es regeix per aquesta llei, pel Decret legislatiu 2/2002, del 24 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei 4/1985, del 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana, o per les disposicions legals que la modifiquin o deroguin, pels seus estatuts i per les altres lleis i disposicions que li siguin aplicables.

2. L'Agència de Salut Pública de Catalunya sotmet la seva activitat en les relacions externes, amb caràcter general, a les normes del dret civil, mercantil i laboral que li siguin aplicables.

3. No obstant el que estableix l'apartat 2, se sotmeten al dret públic:

a) El règim d'acords i funcionament del Consell d'Administració i del Consell de Participació, que se sotmet a la normativa general sobre òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat.

b) Les relacions de l'Agència amb els departaments de la Generalitat amb competències en matèria de salut i amb altres ens públics.

c) El règim de contractació administrativa.

d) L'exercici de potestats públiques.

ARTICLE 32. RÈGIM D'IMPUGNACIÓ DELS ACTES

1. Contra els actes i les resolucions dels òrgans de l'Agència de Salut Pública de Catalunya es pot recórrer en via administrativa, d'acord amb el règim de recursos que estableix la legislació de la jurisdicció contenciosa administrativa.

2. Contra els actes i les resolucions dictats pel Consell d'Administració de l'Agència de Salut Pública de Catalunya i contra els dictats pel director o directora es pot recórrer en alçada davant el conseller o consellera del departament competent en matèria de salut.

3. Contra els actes i les resolucions dictats pels directors dels serveis regionals de l'Agència de Salut Pública de Catalunya es pot recórrer en alçada davant el director o directora .

4. Els actes i les resolucions dictats pel conseller o consellera del departament competent en matèria de salut i les resolucions dels recursos d'alçada dictades pel Consell d'Administració de l'Agència de Salut Pública de Catalunya esgoten la via administrativa. Contra aquests actes i resolucions es pot recórrer en els supòsits i en els termes que estableix la legislació sobre procediment administratiu.

5. Les reclamacions prèvies a la via judicial civil s'han de presentar davant el conseller o consellera del departament competent en matèria de salut, que és l'òrgan competent per a resoldre-les.

6. Les reclamacions prèvies a la via judicial laboral s'han de presentar davant el director o directora de l'Agència de Salut Pública de Catalunya, que és l'òrgan competent per a resoldre-les.

ARTICLE 33. RECURSOS HUMANS

1. El personal de l'Agència de Salut Pública de Catalunya és integrat per:

a) Personal funcionari de l'Administració de la Generalitat, al qual s'aplica la normativa de la funció pública pròpia de l'Administració de la Generalitat.

b) Personal procedent dels ens locals i, si escau, d'entitats i organismes dependents, adscrit funcionalment a l'Agència en el marc dels convenis establerts entre els ens locals i l'Agència. El personal al servei dels ens locals, durant el temps que presta suport tècnic a l'Agència, té la consideració, a efectes de dependència funcional, de personal al servei de l'Agència.

c) Personal laboral, al qual s'aplica la normativa laboral i, si escau, el conveni propi del sector en el qual s'insereixi l'Agència.

2. El personal de l'Agència de Salut Pública de Catalunya que presta suport tècnic als ens locals per a l'exercici d'activitats sobre les quals tenen competències té la consideració, només a aquests efectes, de

personal al servei dels ens locals.

3. La classificació i el règim jurídic del personal de l'Agència de Salut Pública de Catalunya s'han de regir per les disposicions que, respectivament, els siguin aplicables, atenent la procedència i la naturalesa de la relació d'ocupació.

4. El procés de selecció de personal i de provisió de llocs de treball de l'Agència de Salut Pública de Catalunya s'ha de basar en la legislació corresponent a cada tipus de personal i ha de garantir els principis de publicitat, objectivitat, mèrit i capacitat.

5. El personal funcionari de l'Agència de Salut Pública de Catalunya té compatibilitat plena per a exercir la docència.

6. L'Agència de Salut Pública de Catalunya ha de fomentar la formació contínua del personal que hi presta serveis i ha de fomentar la recerca entre el personal que té la competència adequada per a fer-ne.

7. Els professionals sanitaris tenen dret a accedir al sistema de desenvolupament professional que s'estableixi per reglament, d'acord amb el que determina la Llei de l'Estat 44/2003, del 21 de novembre, d'ordenació de les professions sanitàries.

ARTICLE 34. RÈGIM PATRIMONIAL

1. Constitueixen el patrimoni de l'Agència de Salut Pública de Catalunya:

a) Els béns i els drets de qualsevol naturalesa de què és titular la Generalitat afectes als serveis de l'Agència.

b) Els béns i els drets de qualsevol naturalesa dels ens locals adscrits a l'Agència d'acord amb els convenis corresponents.

c) Els béns i els drets que adquireixi o que rebi per qualsevol títol.

2. L'Agència de Salut Pública de Catalunya ha d'establir la comptabilitat i els registres que permetin conèixer la naturalesa, la titularitat i la destinació dels seus béns i els seus drets, propis o adscrits, sens perjudici de les competències dels altres ens i organismes en matèria de salut.

3. Els béns i els drets que la Generalitat adscriu a l'Agència de Salut Pública de Catalunya li han de revertir en les mateixes condicions que tenien en produir-se l'adscripció, si l'Agència s'extingeix o es modifica la naturalesa de les seves funcions, sempre que aquesta modificació tingui incidència en els dits béns i drets. Pel que fa als béns i els drets procedents dels ens locals, s'han d'aplicar els convenis d'adscripció corresponents.

4. Els béns i els drets adscrits a l'Agència de Salut Pública de Catalunya conserven la qualificació jurídica originària, sense que l'adscripció n'impliqui la transmissió de domini públic ni la desafectació.

5. El patrimoni de l'Agència de Salut Pública de Catalunya afecte a l'exercici de les seves funcions té la consideració de domini públic com a patrimoni afectat a un servei públic i, com a tal, gaudeix de les exempcions tributàries que corresponen als béns d'aquesta naturalesa.

6. S'entén que la utilitat pública de l'expropiació d'immobles és implícita pel que fa a les obres i els serveis de l'Agència de Salut Pública de Catalunya.

7. En tot allò que aquest capítol no regula, s'aplica als béns i als drets de l'Agència de Salut Pública de Catalunya el que estableix el text refós de la Llei de patrimoni de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 1/2002, del 24 de desembre, o les disposicions legals que el modifiquin o el deroguin.

ARTICLE 35. RECURSOS ECONÒMICS

1. Els recursos econòmics de l'Agència de Salut Pública de Catalunya són els següents:

a) Les assignacions amb càrrec als pressupostos de la Generalitat per a l'exercici de les seves competències.

b) Les assignacions per a la prestació de la Cartera de serveis de salut pública, que procedeixen del contracte programa aprovat pel Govern i formalitzat entre l'Agència, el departament competent en matèria de salut i el Servei Català de la Salut.

c) Les assignacions per a la prestació d'activitats i serveis de salut pública subscrits entre l'Agència i departaments de la Generalitat altres que el departament competent en matèria de salut.

d) Les contraprestacions que els ens locals efectuïn amb càrrec a llurs pressupostos, en els termes dels convenis de col·laboració establerts amb l'Agència.

e) Els rendiments procedents dels béns i els drets propis o adscrits.

- f) Les taxes i els preus públics derivats de l'exercici de la seva activitat que li corresponguin.
- g) Els ingressos procedents de sancions administratives i els derivats de resolucions judicials que li corresponguin.
- h) Els préstecs que li siguin concedits.
- i) Les subvencions, les donacions i qualsevol altra aportació voluntària d'entitats i particulars.
- j) Els ingressos procedents de projectes o d'encàrrecs d'activitats o serveis que rebí.
- k) Els altres recursos que hom li atribueixi expressament.

ARTICLE 36. CONTRACTE PROGRAMA

1. El departament competent en matèria de salut, com a garant superior de l'ús eficient i equitatiu dels recursos públics, ha de garantir que el model de contractació amb l'Agència de Salut Pública de Catalunya respongui a les seves polítiques generals.
2. El contracte programa aprovat pel Govern i formalitzat entre el departament competent en matèria de salut, el Servei Català de la Salut i l'Agència de Salut Pública de Catalunya ha de tenir una durada màxima de cinc anys i ha d'incloure almenys els aspectes següents:
  - a) La relació de serveis i activitats que ha de prestar l'Agència, llur avaluació econòmica, els recursos amb relació als sistemes de compra i pagament vigents, els objectius i el finançament.
  - b) Els requisits i les condicions en què l'Agència ha de prestar els serveis i les activitats, tenint en compte les especificitats territorials.
  - c) Els objectius, els resultats esperats, els indicadors, els instruments de seguiment i control de resultats i el marc de responsabilitats de l'Agència.
  - d) El termini de vigència.

ARTICLE 37. PRESSUPOST

1. El pressupost de l'Agència de Salut Pública de Catalunya es regeix pel que estableix el text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovada pel Decret legislatiu 3/2002, del 24 de desembre, o per les disposicions legals que el modifiquin o el deroguin, i per les successives lleis de pressupostos de la Generalitat.
2. D'acord amb la normativa aplicable a les modificacions pressupostàries, el Consell d'Administració de l'Agència de Salut Pública de Catalunya, a proposta del director o directora, pot acordar transferències de crèdit dins el pressupost de l'Agència, d'acord amb la normativa sobre modificacions pressupostàries i transferències de crèdit.

ARTICLE 38. COMPTABILITAT I CONTROL FINANCER

1. El règim de comptabilitat de l'Agència de Salut Pública de Catalunya és el corresponent al sector públic.
2. L'activitat de l'Agència de Salut Pública de Catalunya és objecte de control financer per mitjà del procediment d'auditoria, sota la direcció de la Intervenció General, regulat per la legislació de finances públiques de Catalunya i la legislació general de l'empresa pública catalana.
3. El Consell d'Administració de l'Agència de Salut Pública de Catalunya pot acordar la creació d'un òrgan de control economicofinancer intern, d'acord amb la normativa sobre el funcionament dels òrgans de control economicofinancer intern en les empreses públiques de la Generalitat.
4. El Consell d'Administració pot acordar de sotmetre la comptabilitat de l'Agència de Salut Pública de Catalunya a una auditoria externa duta a terme per una empresa de solvència reconeguda.

ARTICLE 39. RESPONSABILITAT

El règim de responsabilitat de l'Agència de Salut Pública de Catalunya, de les autoritats, dels funcionaris i de la resta de personal que hi presten serveis s'exigeix en els mateixos termes i supòsits que per a l'Administració de la Generalitat i d'acord amb les disposicions generals aplicables en aquesta matèria.

CAPÍTOL III. LA SEGURETAT ALIMENTÀRIA

ARTICLE 40. L'AGÈNCIA CATALANA DE SEGURETAT ALIMENTÀRIA

1. Es crea l'Agència Catalana de Seguretat Alimentària (ACSA), que es configura com una àrea

especialitzada de l'Agència de Salut Pública de Catalunya que actua amb plena independència tècnica, sota les directrius de la Comissió Directora de Seguretat Alimentària i amb l'estructura i els recursos humans i econòmics específics per a complir els seus objectius.

2. L'Agència Catalana de Seguretat Alimentària exerceix les competències d'avaluació i comunicació dels beneficis i els riscos per a la salut de determinats components i ingredients dels aliments i d'assessorament sobre aquests beneficis i riscos, juntament amb els organismes competents en matèria de seguretat alimentària d'àmbit estatal i europeu, i també de suport a la coordinació i la planificació de la gestió del risc en matèria de seguretat alimentària.

ARTICLE 41. OBJECTIUS DE L'AGÈNCIA CATALANA DE SEGURETAT ALIMENTÀRIA

Els objectius específics de l'Agència Catalana de Seguretat Alimentària són els següents:

- a) Actuar com a centre referent a Catalunya en l'avaluació, la comunicació i l'assessorament dels beneficis i els riscos per a la salut relacionats amb els aliments en l'àmbit de les seves funcions i en col·laboració i coordinació, si escau, amb els organismes competents en matèria de seguretat alimentària d'àmbit estatal i europeu.
- b) Donar suport tècnic i científic a les actuacions dels departaments competents en matèria de salut, agricultura, alimentació, ramaderia, pesca i consum, d'acord amb la legislació aplicable.
- c) Col·laborar amb les administracions públiques, amb els diversos sectors que incideixen, directament o indirectament, en la seguretat alimentària i amb les organitzacions de consumidors i usuaris.

ARTICLE 42. FUNCIONS DE L'AGÈNCIA CATALANA DE SEGURETAT ALIMENTÀRIA

Corresponen a l'Agència Catalana de Seguretat Alimentària les funcions següents:

- a) Donar suport, per al compliment de llurs objectius, als organismes executius d'inspecció i control especialitzats en les diverses fases de la cadena alimentària, dependents de diferents departaments de l'Administració de la Generalitat i dels ens locals, d'acord amb la Llei 15/1990, el Decret legislatiu 2/2003, les disposicions legals que els modifiquin o deroguin i la legislació específica.
- b) Elaborar i promoure estudis científics d'avaluació de l'exposició de la població als riscos i els beneficis per a la salut ocasionats pels aliments, que tinguin en compte la totalitat de la cadena alimentària.
- c) Elaborar la proposta de Pla de seguretat alimentària i elevar-lo al Consell d'Administració de l'Agència de Salut Pública de Catalunya perquè, si escau, l'aprovi i l'elevi al Govern, a proposta dels departaments competents en matèria de salut, agricultura, alimentació, ramaderia, pesca, consum i medi ambient.
- d) Elaborar i aprovar la memòria anual sobre la situació de la seguretat alimentària a Catalunya.
- e) Donar suport, en l'acompliment de les tasques assignades pel Pla de seguretat alimentària, als diferents òrgans, tant de l'Administració de la Generalitat com dels ens locals, subjectant-se, en aquest darrer cas, al que estableix la legislació de règim local.
- f) Avaluar el grau d'assoliment dels objectius del Pla de seguretat alimentària.
- g) Gestionar la política de comunicació dels beneficis i els riscos en matèria de seguretat alimentària, sens perjudici de les competències que corresponguin als departaments.
- h) Elaborar les propostes de disposicions de caràcter general destinades a millorar, actualitzar, harmonitzar i fer coherent la normativa en matèria de seguretat alimentària que s'aplica en les diverses fases de la cadena alimentària juntament amb els departaments competents en matèria de salut, agricultura, alimentació, ramaderia, pesca i, si escau, consum i medi ambient.
- i) Assessorar les administracions locals i donar-los suport tècnic per a desenvolupar llurs competències en matèria de seguretat alimentària.
- j) Identificar les necessitats de formació contínua que tenen els professionals relacionats amb la seguretat i la qualitat alimentàries, promoure el disseny de programes marc de formació i participar-hi, amb la col·laboració dels departaments competents en matèria de salut, agricultura, alimentació, ramaderia, pesca, consum i medi ambient.
- k) Establir mecanismes d'informació, publicitat i divulgació continuades, d'acord amb els principis de col·laboració i coordinació amb altres òrgans competents en aquesta matèria, amb la finalitat d'informar la ciutadania de les qüestions més rellevants en matèria de seguretat i qualitat alimentàries.
- l) Avaluar els riscos i els beneficis dels nous aliments, ingredients i processos en l'àmbit de l'actuació de l'Agència Catalana de Seguretat Alimentària.

m) Informar preceptivament, a petició dels òrgans competents de les administracions, sobre els projectes de disposicions generals relatives al control sanitari d'aliments, la sanitat animal, la sanitat vegetal, la nutrició dels animals, els productes zoonosanitaris i fitosanitaris i la contaminació ambiental, si afecten directament la seguretat alimentària.

ARTICLE 43. EL PLA DE SEGURETAT ALIMENTÀRIA

1. El Pla de seguretat alimentària és el marc de referència per a les accions públiques en aquesta matèria de l'Administració de la Generalitat i dels ens locals. Comprèn les línies directives i de desplegament de les actuacions i els programes que es duen a terme per a assolir les finalitats del Pla.

2. El procediment d'elaboració del Pla de seguretat alimentària ha de garantir la intervenció de les administracions, les institucions, les societats científiques i els professionals relacionats amb la seguretat alimentària, i també de la societat civil. El Govern, a proposta dels departaments competents en matèria de salut, agricultura, alimentació, ramaderia i pesca, aprova el Pla. El Govern ha de trametre aquest pla al Parlament.

3. El Pla de seguretat alimentària té la mateixa vigència que el Pla de salut de Catalunya.

4. El Pla de seguretat alimentària ha d'incloure:

a) Els objectius de seguretat alimentària pel que fa als àmbits següents: la innocuïtat dels aliments; la sanitat, la nutrició i el benestar dels animals; la sanitat vegetal; els productes zoonosanitaris i fitosanitaris, i la contaminació ambiental, si afecten directament la seguretat alimentària.

b) El conjunt dels serveis, els programes i les actuacions que s'han de desenvolupar.

c) Els mecanismes d'avaluació dels objectius i del seguiment del Pla.

ARTICLE 44. EL DIRECTOR O DIRECTORA DE L'AGÈNCIA CATALANA DE SEGURETAT ALIMENTÀRIA

Al capdavant de l'Agència Catalana de Seguretat Alimentària hi ha el director o directora, que la dirigeix d'acord amb la finalitat i els objectius que estableixen, respectivament, els articles 40 i 41. El director o directora de l'Agència Catalana de Seguretat Alimentària és nomenat pel director o directora de l'Agència de Salut Pública de Catalunya i actua sota les seves directrius.

ARTICLE 45. COMISSIÓ DIRECTORA DE SEGURETAT ALIMENTÀRIA

1. Es crea la Comissió Directora de Seguretat Alimentària com a òrgan directiu per als temes específics d'avaluació i comunicació dels beneficis i els riscos en seguretat alimentària.

2. La Comissió Directora de Seguretat Alimentària és formada pels membres següents:

a) Tres representants del departament competent en matèria de salut, un dels quals és el president o presidenta de la Comissió, nomenat pel Consell d'Administració de l'Agència de Salut Pública de Catalunya.

b) Tres representants del departament competent en matèria d'agricultura, alimentació, ramaderia i pesca, un dels quals és el vicepresident o vicepresidenta de la Comissió.

c) Dos representants del departament competent en matèria de medi ambient.

d) Dos representants del departament competent en matèria de consum.

e) Un representant o una representant del departament competent en matèria de comerç.

f) Dos representants dels ens locals.

g) Dos representants de les organitzacions empresarials del sector de l'alimentació.

h) Un representant o una representant de les organitzacions agràries més representatives.

i) Un representant o una representant de la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya.

j) Un representant o una representant de les associacions de consumidors.

k) Un representant o una representant de les associacions relacionades amb la qualitat i la seguretat alimentàries més representatives.

3. Corresponen a la Comissió Directora de Seguretat Alimentària les funcions següents:

a) Emetre un informe sobre la proposta de Pla de seguretat alimentària que s'ha de trametre al Consell d'Administració de l'Agència de Salut Pública de Catalunya.

b) Aprovar la memòria anual sobre la situació de la seguretat alimentària a Catalunya.

- c) Aprovar els criteris per a la comunicació en l'àmbit de la seguretat alimentària.
  - d) Recomanar actuacions, d'acord amb la finalitat i els objectius de l'Agència Catalana de Seguretat Alimentària, al director o directora de l'Agència de Salut Pública de Catalunya.
  - e) Analitzar i proposar les accions que s'han d'emprendre a partir dels dictàmens científics.
  - f) Proposar al Consell d'Administració de l'Agència de Salut Pública de Catalunya el nomenament dels vocals del Comitè Científic Assessor de Seguretat Alimentària.
4. El conseller o consellera del departament competent en matèria de salut nomena i separa els membres de la Comissió Directora de Seguretat Alimentària a proposta de cadascuna de les representacions que la componen i, pel que fa a la representació dels ens locals, a proposta de l'Associació Catalana de Municipis i Comarques i de la Federació de Municipis de Catalunya, per parts iguals.
5. Els estatuts de l'Agència de Salut Pública de Catalunya han d'establir les normes de funcionament de la Comissió Directora de Seguretat Alimentària.

ARTICLE 46. COMITÈ CIENTÍFIC ASSESSOR DE SEGURETAT ALIMENTÀRIA

1. Es crea el Comitè Científic Assessor de Seguretat Alimentària com a òrgan assessor sobre els aspectes tècnics i científics de la seguretat i la qualitat alimentàries.
2. El Comitè Científic Assessor de Seguretat Alimentària és format per un màxim de setze experts en seguretat alimentària de solvència reconeguda, de les universitats i dels centres de recerca, nomenats pel Consell d'Administració de l'Agència de Salut Pública de Catalunya, a proposta de la Comissió Directora de Seguretat Alimentària.
3. Corresponen al Comitè Científic Assessor de Seguretat Alimentària les funcions següents:
- a) Elaborar estudis científics d'avaluació dels riscos en matèria de seguretat alimentària, sens perjudici de les competències que, en aquesta matèria, corresponen a l'Agència Espanyola de Seguretat Alimentària i a l'Autoritat Europea de Seguretat Alimentària.
  - b) Emetre dictàmens sobre l'efectivitat dels procediments que han d'aplicar les empreses alimentàries per a prevenir, eliminar o reduir els riscos fins a nivells acceptables.
  - c) Impulsar i fer estudis científics d'avaluació de l'exposició de la població als diferents riscos vehiculats pels aliments, en col·laboració amb les universitats catalanes i amb altres institucions públiques i privades.
  - d) Proposar a la Comissió Directora de Seguretat Alimentària la creació de grups de treball, formats per experts externs, per a fer estudis científics específics d'avaluació de riscos.
  - e) Analitzar les dades, els informes, els estudis i els coneixements recopilats pels òrgans de l'Administració competents en matèria de seguretat alimentària, i també les aportacions de les organitzacions civils.
  - f) Assessorar la Comissió Directora de Seguretat Alimentària i les altres unitats de l'Agència de Salut Pública de Catalunya en les qüestions relacionades amb la seguretat alimentària i emetre informes sobre qualsevol assumpte de la seva competència sobre el qual sigui consultat.
4. L'Agència Catalana de Seguretat Alimentària, mitjançant el Comitè Científic Assessor de Seguretat Alimentària, emet dictàmens científics sobre qüestions de seguretat alimentària. Aquests dictàmens s'han d'emetre en el termini de tres mesos des de la presentació de la sol·licitud, llevat que circumstàncies tècniques n'aconsellin l'emissió en un termini superior.
5. Els informes, estudis i dictàmens que emet el Comitè Científic Assessor de Seguretat Alimentària en exercici de les seves funcions han d'ésser públics, llevat dels casos en què el departament competent en matèria de salut determini el contrari.
6. Els membres del Comitè Científic Assessor de Seguretat Alimentària i els experts externs que participin en els grups de treball s'han de comprometre a actuar amb independència i en interès públic i a guardar reserva sobre les decisions que s'adoptin mentre no es donin a conèixer per mitjà dels sistemes de publicació d'acords que s'estableixin.
7. Els membres del Comitè Científic Assessor de Seguretat Alimentària no poden ésser separats del càrrec per raó de l'opinió científica que expressin.
8. Els estatuts de l'Agència de Salut Pública de Catalunya han d'establir les normes de funcionament del Comitè Científic Assessor de Seguretat Alimentària.

ARTICLE 47. COMUNICACIÓ

1. L'Agència Catalana de Seguretat Alimentària ha d'establir, de manera coordinada amb altres òrgans competents en matèria de seguretat i qualitat alimentàries, mecanismes d'informació, publicitat i divulgació continuats per a informar la ciutadania de les qüestions més rellevants en aquesta matèria. A més, ha d'adoptar canals de comunicació permanent amb els sectors econòmics i socials relacionats directament o indirectament amb la seguretat i la qualitat alimentàries.
2. L'Agència Catalana de Seguretat Alimentària ha de crear els sistemes de comunicació que garanteixin l'intercanvi, amb les altres administracions públiques competents en matèria de seguretat alimentària, de la informació necessària per a complir els objectius d'aquesta llei.
3. L'Agència Catalana de Seguretat Alimentària ha de garantir que la informació adreçada a la ciutadania sigui accessible, comprensible, adequada, coherent i coordinada, per a contribuir a incrementar la confiança dels consumidors, especialment en situacions de crisi.
4. L'Agència Catalana de Seguretat Alimentària ha de mantenir sistemes permanents de recopilació i anàlisi de la informació disponible, científica i tècnica, relacionada amb la seguretat i la qualitat alimentàries.

CAPÍTOL IV. SALUT LABORAL

ARTICLE 48. ACTUACIONS EN SALUT LABORAL

1. L'Agència de Salut Pública de Catalunya és l'organisme que fa efectiva la coordinació del departament competent en matèria de salut amb les administracions públiques i els organismes competents en l'exercici de les actuacions, les prestacions i els serveis de vigilància, promoció i protecció de la salut i de prevenció de les malalties i els problemes de salut relacionats amb el treball, sens perjudici de les competències que en aquesta matèria corresponguin al departament competent en matèria de treball, seguretat i salut laborals i prevenció de riscos laborals.
2. L'Agència de Salut Pública de Catalunya, d'una manera coordinada i cooperant amb les administracions públiques i els organismes a què fa referència l'apartat 1, ha de dur a terme les actuacions següents:
  - a) Valorar els problemes de salut dels treballadors basant-se en les dades sobre danys a la salut i factors de risc derivats del treball.
  - b) Desenvolupar un sistema de vigilància de malalties i problemes de salut relacionats amb el treball.
  - c) Establir i revisar els protocols per a la vigilància de la salut individual dels treballadors exposats a riscos laborals.
  - d) Col·laborar en la investigació i el control dels brots epidèmics d'origen laboral.
  - e) Desenvolupar els programes de vigilància de la salut postocupacional, d'acord amb la legislació de riscos laborals.
  - f) Establir una xarxa de centres de referència per al diagnòstic de patologies professionals, per mitjà de convenis específics amb centres assistencials.
  - g) Donar suport als serveis assistencials, sanitaris i farmacèutics, especialment en el nivell de l'atenció primària, perquè puguin gestionar correctament els casos de patologia professional.
  - h) Donar suport a les empreses i als serveis de prevenció de riscos laborals, propis i aliens, perquè puguin complir llurs activitats de salut laboral.
  - i) Col·laborar amb l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques i el departament competent en matèria de treball, seguretat i salut laborals i prevenció de riscos laborals per a notificar i gestionar casos de patologia laboral.
  - j) Promoure, supervisar i avaluar la qualitat de les activitats de salut laboral dels serveis de prevenció de riscos laborals.
  - k) Promoure l'acompliment en el lloc de treball d'activitats de protecció i promoció de la salut i de prevenció de les malalties i els problemes relacionats amb el treball, en coordinació amb les estructures d'atenció primària de salut, les mútues d'accidents de treball i malalties professionals i els serveis de prevenció de riscos laborals.
  - l) Coordinar les activitats de salut laboral que l'Agència de Salut Pública de Catalunya compleix amb el

departament competent en matèria de treball, seguretat i salut laborals i prevenció de riscos laborals.

m) Establir els mitjans adequats per a avaluar i controlar les actuacions sanitàries que els serveis de prevenció facin a les empreses. Amb aquesta finalitat, s'han d'establir les pautes i els protocols de les actuacions, una vegada escoltades les societats científiques i els agents socials, als quals s'han de sotmetre els serveis de prevenció. Les pautes i els protocols han d'establir mesures que incloguin els factors organitzacionals i psicosocials i que tinguin en compte el benestar físic, mental i social dels treballadors.

n) Contribuir a la promoció de la recerca en salut laboral necessària per a identificar i prevenir patologies que, amb caràcter general, les condicions de treball puguin produir o agreujar.

o) Promoure la formació en l'àmbit de les professions relacionades amb la salut laboral.

p) Supervisar la formació que, en el camp de la prevenció i la promoció de la salut laboral, hagi de rebre el personal sanitari dels serveis de prevenció autoritzats en l'àmbit territorial de Catalunya.

q) Promoure la formació en salut laboral dels professionals sanitaris, especialment els de l'atenció primària de salut.

r) Participar en estratègies per a la protecció davant de l'assetjament sexual i l'assetjament per raó de sexe per tal de millorar la salut laboral.

s) Les altres actuacions que promoguin la millora en la vigilància, promoció i protecció de la salut dels treballadors i la prevenció dels problemes de salut relacionats amb el treball.

3. Perquè les actuacions a què fa referència l'apartat 2 es puguin dur a terme adequadament, en l'àmbit de l'Agència de Salut Pública de Catalunya s'ha de constituir una unitat de salut laboral central, amb les funcions següents:

a) Definir, desenvolupar i mantenir el sistema d'informació de salut laboral que estableix la normativa vigent.

b) Planificar i gestionar les actuacions de salut laboral de l'Agència.

c) Coordinar la xarxa d'unitats de salut laboral i donar-hi suport.

ARTICLE 49. CONSELL DE SALUT LABORAL

1. Es crea el Consell de Salut Laboral com a òrgan consultiu i participatiu per a les qüestions referents a la salut laboral.

2. El Consell de Salut Laboral és presidit pel director o directora de l'Agència de Salut Pública de Catalunya i és integrat per representants del departament competent en matèria de treball, seguretat i salut laborals, i prevenció de riscos laborals; del departament competent en matèria de salut; de les administracions públiques i els organismes competents en matèria de salut laboral; de les entitats sindicals i empresarials més representatives de Catalunya; de les societats científiques i de les entitats més representatives relacionades amb la salut laboral, i de les entitats gestores i col·laboradores de la Seguretat Social, tots ells nomenats pel conseller o consellera del departament competent en matèria de salut, a proposta del Consell d'Administració de l'Agència.

3. Els estatuts de l'Agència de Salut Pública de Catalunya han d'establir les funcions i les normes de funcionament del Consell de Salut Laboral.

CAPÍTOL V. XARXA DE VIGILÀNCIA DE LA SALUT PÚBLICA

ARTICLE 50. CREACIÓ DE LA XARXA DE VIGILÀNCIA DE LA SALUT PÚBLICA

1. La Xarxa de Vigilància de la Salut Pública és integrada pel conjunt d'unitats de vigilància epidemiològica del departament competent en matèria de salut.

2. La Xarxa de Vigilància de la Salut Pública té com a funcions principals les següents:

a) La vigilància de les malalties transmissibles i de llurs determinants.

b) L'anàlisi dels principals problemes de salut i de llurs determinants, incloses les malalties epidèmiques, i dels relacionats amb els estils de vida i els contextos socials que exigeixen respostes coordinades intersectorials.

c) La vigilància de les resistències antimicrobianes i de la infecció nosocomial.

d) La vigilància sistemàtica dels efectes sobre la salut de riscos ambientals i del treball.

- e) La resposta ràpida a emergències de salut pública i el suport a la gestió del sistema d'alertes.
- f) L'elaboració de plans de preparació i resposta davant emergències sanitàries en col·laboració amb el sistema assistencial i altres sectors implicats.
- g) La vigilància de les malalties emergents i les malalties importades.
- h) L'elaboració d'estudis vinculats a altres necessitats de la vigilància de la salut pública.

CAPÍTOL VI. XARXA DE LABORATORIS DE SALUT PÚBLICA

ARTICLE 51. CREACIÓ DE LA XARXA DE LABORATORIS DE SALUT PÚBLICA

1. Es crea la xarxa de laboratoris de salut pública, integrada per la xarxa de laboratoris de salut ambiental i alimentària d'utilització pública i pels altres laboratoris, de diferents camps analítics i de titularitat pública o privada, que ho sol·licitin i que hagin estat autoritzats o acreditats segons la normativa vigent, per tal d'atendre les necessitats d'anàlisis en matèria de salut pública i assegurar la qualitat dels serveis.
2. S'han d'establir per reglament els requisits d'autorització de laboratoris i el procediment de sol·licitud d'inclusió i exclusió de la xarxa de laboratoris de salut pública.
3. La xarxa de laboratoris de salut pública té com a funcions principals les següents:
  - a) Proveir resultats analítics fiables per a l'avaluació i la vigilància dels perills relacionats amb la salut ambiental.
  - b) Proveir resultats analítics fiables per a l'avaluació i la vigilància dels perills relacionats amb la seguretat alimentària.
  - c) Proveir resultats analítics fiables per a l'avaluació i la vigilància de malalties infeccioses, transmissibles, cròniques i genètiques.
  - d) Intervenir en emergències relacionades amb la salut pública, donant suport analític a la identificació de perills, fonts d'infecció, portadors i altres factors de risc.
  - e) Donar suport analític a estudis i projectes de recerca en salut pública.
  - f) Participar en la formació i la recerca en el camp de les tecnologies analítiques aplicables a la salut pública.
  - g) Establir programes de garantia de la qualitat dels laboratoris.
  - h) Donar suport i assessorament per al disseny de programes de control i vigilància de la salut pública.
  - i) Donar suport i assessorament analític a les autoritats sanitàries en l'elaboració, el desplegament i l'aplicació de normes en el camp de la salut pública.
4. En cas d'emergències relacionades amb la salut pública, l'Administració pot demanar la col·laboració dels laboratoris que no formen part de la xarxa de laboratoris de salut pública.

CAPÍTOL VII. ELS SERVEIS DELS ENS LOCALS EN MATÈRIA DE SALUT PÚBLICA

ARTICLE 52. ELS SERVEIS MÍNIMS DELS ENS LOCALS

Els ajuntaments, d'acord amb les competències que els atribueixen la Llei 15/1990, d'ordenació sanitària de Catalunya, i el Decret legislatiu 2/2003, del 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, i la normativa sanitària específica, són competents per a prestar els serveis mínims següents en matèria de salut pública:

- a) L'educació sanitària en l'àmbit de les competències locals.
- b) La gestió del risc per a la salut derivat de la contaminació del medi.
- c) La gestió del risc per a la salut pel que fa a les aigües de consum públic.
- d) La gestió del risc per a la salut als equipaments públics i als llocs habitats, incloses les piscines.
- e) La gestió del risc per a la salut en les activitats de tatuatge, micropigmentació i pírcing.
- f) La gestió del risc per a la salut derivat dels productes alimentaris en les activitats del comerç minorista, del servei i la venda directa d'aliments preparats als consumidors, com a activitat principal o complementària d'un establiment, amb repartiment a domicili o sense, de la producció d'àmbit local i del

transport urbà. Se n'exclou l'activitat de subministrament d'aliments preparats per a col·lectivitats, per a altres establiments o per a punts de venda.

g) La gestió del risc per a la salut derivat dels animals domèstics, dels animals de companyia, dels animals salvatges urbans i de les plagues.

h) La policia sanitària mortuòria en l'àmbit de les competències locals.

i) Les altres activitats de competència dels ajuntaments en matèria de salut pública, d'acord amb la legislació vigent en aquesta matèria.

ARTICLE 53. LA PRESTACIÓ DE SERVEIS DE SALUT PÚBLICA DELS ENS LOCALS

1. Els ens locals poden prestar els serveis mínims de salut pública a què fa referència l'article 52 directament o per qualsevol de les formes de gestió que estableix la legislació de règim local. Per raons d'eficàcia i en els casos en què els ens locals no tinguin els mitjans humans o tècnics idonis per a prestar els serveis que els atribueix aquesta llei, poden encarregar la gestió d'activitats de caràcter material, tècnic o de serveis de llur competència a l'Agència de Salut Pública de Catalunya. Aquest encàrrec de gestió s'ha de formalitzar per mitjà de la subscripció d'un conveni entre l'Agència i l'ens local corresponent.

2. Els convenis d'encàrrec de gestió de serveis de salut pública a què fa referència l'apartat 1 han d'establir almenys:

a) Les activitats o els serveis mínims de competència dels ens locals que l'Agència de Salut Pública de Catalunya ha de prestar, per mitjà de l'equip de salut pública, al territori de l'ens corresponent.

b) El personal i els recursos materials propis que l'ens local adscriu a l'equip de salut pública per a la prestació de les activitats o els serveis encarregats.

c) L'aportació econòmica, en el cas dels serveis que, sense tenir la consideració de serveis mínims obligatoris, ambdues parts acordin.

3. La quantificació dels costos del conjunt de mitjans humans i materials que l'ens local adscriu a l'equip de salut pública per a la prestació de les activitats o els serveis mínims encarregats té la consideració d'aportació econòmica als efectes del que estableix l'apartat 2.c.

4. Els ens locals, en exercici de llurs competències respectives en matèria de salut pública, poden adoptar les mesures d'intervenció administrativa a què fa referència el títol IV.

5. L'Agència de Salut Pública de Catalunya ha d'informar l'ens local que pertorqui dels resultats de les intervencions relacionats amb els serveis que presti si es tracta de serveis mínims que són competència dels ens locals. Així mateix, si l'Agència presta serveis que són competència dels ens locals, l'ens local corresponent pot participar en els procediments de contractació que l'Agència incoï als efectes de l'execució de les funcions corresponents.

6. La gestió administrativa dels resultats de les actuacions de l'Agència de Salut Pública de Catalunya, en matèries de competència local, pertoca a l'administració local corresponent, llevat que el conveni signat amb l'Agència estableixi una altra cosa.

7. Els ens locals han de disposar dels recursos econòmics i materials suficients per a exercir les competències en matèria de salut pública amb eficàcia i eficiència, tenint en compte la cooperació econòmica i tècnica dels ens supralocals d'acord amb el que estableix la normativa de règim local, sens perjudici dels programes de col·laboració financera específica que, d'acord amb la normativa de cooperació local, l'Administració de la Generalitat estableixi per a activitats de salut pública.

8. Les organitzacions associatives d'ens locals i l'Agència de Salut Pública de Catalunya han de subscriure un conveni marc de relacions que estableixi el règim general dels compromisos que s'han d'incloure en els convenis subscrits entre els ens locals i l'Agència, i també els mecanismes de seguiment corresponents.

9. El departament competent en matèria de salut ha de garantir la prestació dels serveis mínims obligatoris de competència local en els termes que es pactin en el conveni marc de relacions entre l'Agència de Salut Pública de Catalunya i les organitzacions associatives d'ens locals.

TÍTOL IV. DE LA INTERVENCIÓ ADMINISTRATIVA EN MATÈRIA DE SALUT PÚBLICA

CAPÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 54. RESPONSABILITAT I AUTOCONTROL

1. Les persones, físiques o jurídiques, titulars de les instal·lacions, els establiments, els serveis i les indústries en què s'acompleixen activitats que incideixen o poden incidir en la salut de les persones són responsables de la higiene i de la seguretat sanitària dels locals i les instal·lacions i de llurs annexos, dels processos i dels productes o substàncies que en deriven, i han d'establir procediments d'autocontrol eficaços per a garantir-ne la seguretat sanitària.

2. Les administracions públiques competents en matèria d'higiene i seguretat sanitària han de garantir el compliment de l'obligació que estableix l'apartat 1 per mitjà de l'establiment de sistemes de vigilància i supervisió adequats i idonis.

3. Les persones físiques són responsables de llurs actes i de les conductes que influeixen en llur pròpia salut i en la d'altri.

ARTICLE 55. INTERVENCIÓ ADMINISTRATIVA EN PROTECCIÓ DE LA SALUT I PREVENCIÓ DE LA MALALTIA

1. L'autoritat sanitària, per mitjà dels òrgans competents, pot intervenir en les activitats públiques i privades per a protegir la salut de la població i prevenir la malaltia. Amb aquesta finalitat, pot:

a) Establir sistemes de vigilància, xarxes de comunicacions i anàlisis de dades que permetin detectar i conèixer, tan ràpidament com sigui possible, la proximitat o la presència de situacions que puguin repercutir negativament en la salut individual o col·lectiva.

b) Establir l'exigència d'autoritzacions i registres per raons sanitàries a instal·lacions, establiments, serveis i indústries, productes i activitats, amb subjecció a les condicions que estableix l'article 61 i, en tot cas, d'acord amb la normativa sectorial.

c) Establir prohibicions i requisits mínims per a la producció, la distribució, la comercialització i l'ús de béns i productes, i per a les pràctiques que comportin un perjudici o una amenaça per a la salut.

d) Controlar la publicitat i la propaganda de productes i activitats que puguin incidir en la salut, amb la finalitat d'ajustar-les a criteris de veracitat i evitar tot allò que pugui comportar un perjudici per a la salut.

e) Establir i controlar les condicions higienicosanitàries, de funcionament i desenvolupament d'activitats que puguin repercutir en la salut de les persones.

f) Adoptar les mesures cautelars pertinents si es produeix un risc per a la salut individual o col·lectiva o si se sospita raonablement que n'hi pot haver un, davant l'incompliment dels requisits i les condicions que estableix l'ordenament jurídic, i també en aplicació del principi de precaució. Aquestes mesures s'han d'adoptar d'acord amb el que estableix l'article 63.

g) Acordar la clausura o el tancament de les instal·lacions, els establiments, els serveis o les indústries que no tinguin les autoritzacions sanitàries pertinents.

h) El comís i la destrucció dels béns o productes deteriorats, caducats, adulterats o no autoritzats, i també dels productes que, per raons de protecció de la salut o prevenció de la malaltia, sigui aconsellable destruir, reexpedir o destinar a altres usos autoritzats.

i) Requerir als titulars de les instal·lacions, els establiments, els serveis i les indústries que hi facin modificacions estructurals o que adoptin mesures preventives i correctores per a esmenar-hi les deficiències higièniques i sanitàries.

j) Adoptar mesures de reconeixement mèdic, tractament, hospitalització o control si hi ha indicis racionals de l'existència de perill per a la salut de les persones a causa d'una circumstància concreta d'una persona o un grup de persones o per les condicions en què s'acompleix una activitat. També es poden adoptar mesures per al control de les persones que estiguin o hagin estat en contacte amb els malalts o els portadors. Aquestes mesures s'han d'adoptar en el marc de la Llei orgànica 3/1986, del 14 d'abril, de mesures especials en matèria de salut pública, i de la Llei de l'Estat 29/1998, del 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, i de les disposicions legals que les modifiquin o les deroguin.

2. Les mesures a què fa referència l'apartat 1 s'han d'adoptar respectant els drets que la Constitució reconeix als ciutadans, especialment el dret a la intimitat personal, d'acord amb el que estableix la normativa de protecció de dades de caràcter personal i amb els procediments que aquesta normativa i les altres normes aplicables hagin establert, i disposant de les autoritzacions preceptives.

ARTICLE 56. PRINCIPIS INFORMADORS DE LA INTERVENCIÓ ADMINISTRATIVA

Les mesures a què fa referència aquest títol s'han d'adoptar respectant els principis següents:

a) És preferida la col·laboració voluntària amb les autoritats sanitàries.

b) No es poden ordenar mesures que comportin un risc per a la vida de les persones.

c) Són preferides les mesures que perjudiquen menys el principi de lliure circulació de les persones i els béns, la llibertat d'empresa i els altres drets de la ciutadania.

d) La mesura ha d'ésser proporcional a les finalitats perseguides i a la situació que la motiva.

ARTICLE 57. COL·LABORACIÓ AMB L'ADMINISTRACIÓ SANITÀRIA

1. Les administracions públiques, en el marc de llurs competències, i també les institucions i entitats privades i els particulars, tenen el deure de col·laborar amb les autoritats sanitàries i llurs agents si és necessari per a l'efectivitat de les mesures adoptades.

2. La compareixença dels ciutadans davant les oficines públiques, si és necessària per a protegir la salut pública, és obligatòria. El requeriment de compareixença ha d'ésser degudament motivat.

3. Els ciutadans que voluntàriament participin en programes poblacionals de prevenció de malalties tenen el dret de tenir tota la informació rellevant sobre les conseqüències potencials de les activitats d'aquests programes, d'acord amb el procediment que s'estableixi per reglament.

ARTICLE 58. INFORMACIÓ A L'AUTORITAT SANITÀRIA

1. Si els titulars d'instal·lacions, establiments, serveis o indústries detecten l'existència de riscos per a la salut derivats de l'activitat o dels productes respectius, n'han d'informar immediatament l'autoritat sanitària corresponent i han de retirar, si escau, el producte del mercat o han de cessar l'activitat, de la manera que es determini per reglament.

2. L'Agència de Salut Pública de Catalunya pot establir els protocols que han de regular els procediments d'informació a les autoritats competents en matèria de salut pública i el contingut de la comunicació corresponent.

CAPÍTOL II. VIGILÀNCIA I CONTROL

ARTICLE 59. AGENTS DE L'AUTORITAT SANITÀRIA

1. Els funcionaris públics de les administracions competents en matèria de salut pública, acreditats degudament, tenen la condició d'agents de l'autoritat i, en l'exercici de llurs funcions, estan autoritzats a:

a) Entrar lliurement i sense notificació prèvia, en qualsevol moment, als centres, serveis, establiments o instal·lacions subjectes a aquesta llei.

b) Fer les proves, les investigacions, la presa de mostres, els exàmens o els controls físics, documentals i d'identitat necessaris per a comprovar el compliment de les disposicions vigents en matèria de salut pública. En qualsevol cas, aquestes intervencions estan subjectes a autorització judicial en els casos en què sigui exigible, llevat que la persona afectada hi hagi donat el consentiment.

c) Fer, en general, les actuacions necessàries per a complir les funcions de vigilància i control sanitaris que els corresponen.

d) Adoptar, en el marc de llurs competències, les mesures cautelars no expressament reservades per la normativa que desplega aquesta llei a l'autoritat sanitària, si es produeix un risc per a la salut individual o col·lectiva, se sospita raonablement que n'hi pot haver un o es constata que s'han incomplert els requisits i les condicions que estableix l'ordenament jurídic, d'acord amb el que estableix aquesta llei. Tan aviat com puguin, han de donar compte de l'adopció d'aquestes mesures al titular o la titular del centre directiu al qual estan adscrits.

2. Els fets constatats per agents de l'autoritat que es formalitzin en documents públics, d'acord amb els requisits legals pertinents, tenen valor probatori, sens perjudici de les proves que els administrats puguin aportar en defensa de llurs drets i interessos.

ARTICLE 60. PRESA DE MOSTRES I CONTROL ANALÍTIC

1. La presa de mostres ha d'ésser practicada per personal funcionari de les administracions sanitàries competents en matèria de salut pública, degudament auxiliats per a fer les operacions materials, si escau.

2. Les dades i les circumstàncies necessàries per a identificar les mostres i llurs característiques, i també les altres informacions rellevants amb relació a la presa de mostres, s'han de fer constar en una acta. Aquesta acta s'ha d'aixecar davant el titular o la titular de l'empresa o l'establiment sotmès a inspecció o davant el seu representant legal o la seva representant legal o persona responsable o, si aquests no hi són, davant un empleat o empleada. Si aquestes persones es neguen a signar l'acta, aquesta s'ha d'aixecar davant un testimoni o una testimoni, sempre que això sigui possible.

3. Les proves analítiques s'han de fer en establiments acreditats de la xarxa de laboratoris de salut pública. Un cop fet el control analític, s'ha d'emetre, tan aviat com sigui tècnicament possible, un dictamen clar i precís sobre la mostra analitzada.

4. La presa de mostres i llur anàlisi han de seguir el procediment següent:

a) Les mostres s'han de prendre per triplicat, tret que sigui materialment impossible, que la norma sectorial disposi el contrari o que situacions de risc per a la salut justifiquin que es faci altrament. Les mostres s'han de precintar, si escau. Una mostra, juntament amb una còpia de l'acta, ha de restar a l'empresa o a l'establiment sotmès a inspecció, que l'ha de conservar en dipòsit, en les condicions degudes, perquè es pugui utilitzar en prova contradictòria, si escau. La desaparició o el deteriorament d'aquesta mostra comporta l'acceptació del resultat de l'anàlisi inicial. Les altres dues mostres han d'estar a disposició de l'Administració, que n'ha de lliurar una al laboratori que ha de fer l'anàlisi inicial. Si l'empresa o l'establiment inspeccionats actuen només com a distribuïdors o comercialitzadors i no intervenen en la conservació del producte, l'Administració es pot quedar les tres mostres i a l'empresa o l'establiment només se li ha de donar una còpia de l'acta. En aquest cas, l'Administració ha de trametre una còpia de l'acta a l'empresa o indústria productora i posar a la seva disposició una de les mostres.

b) Un cop hom tingui el resultat de l'anàlisi inicial, la persona interessada, si no hi està d'acord, pot sol·licitar, si és materialment possible, dins els cinc dies següents a la notificació del dictamen, que es faci una anàlisi contradictòria, d'acord amb una de les dues opcions següents:

Primera. La persona interessada ha de designar un perit o perita de part, que ha d'intervenir en la pràctica de la prova analítica contradictòria, la qual s'ha de fer al mateix laboratori que hagi fet l'anàlisi inicial, en les mateixes condicions i seguint les mateixes tècniques.

Segona. La persona interessada ha de justificar que ha tramès la seva mostra a un establiment acreditat de la xarxa de laboratoris de salut pública perquè un facultatiu o facultativa designat pel laboratori en faci l'anàlisi contradictòria, utilitzant les mateixes tècniques emprades en l'anàlisi inicial. El resultat analític i, si s'escau, el dictamen tècnic complementari s'han de trametre a l'Administració en el termini d'un mes a partir de la sol·licitud d'anàlisi contradictòria. Una vegada transcorregut aquest termini sense que s'hagi presentat el resultat analític i, si s'escau, el dictamen complementari, s'entén que la persona interessada accepta el resultat de l'anàlisi inicial.

c) La renúncia expressa o tàcita a practicar l'anàlisi contradictòria o la no-aportació de la mostra de la persona interessada comporta l'acceptació dels resultats i, si s'escau, del dictamen de l'anàlisi inicial.

d) Si hi ha discrepància entre els resultats de les anàlisis inicial i contradictòria, l'òrgan competent ha de donar l'opció a l'empresa o l'establiment sotmès a inspecció perquè esculli un laboratori, sempre que sigui possible, entre tres d'acreditats de la xarxa de laboratoris de salut pública proposats per l'Administració. El laboratori escollit, tenint en compte els antecedents de les proves inicial i contradictòria, ha de fer amb caràcter urgent una tercera anàlisi, que és diriment i definitiva. Si no és possible recórrer a un altre laboratori per a fer la tercera anàlisi, s'ha de designar el mateix que hagi fet l'anàlisi inicial.

5. Si s'han pres únicament dues mostres, s'ha de seguir el procediment que l'apartat 4 estableix per a la mostra inicial i la contradictòria. Si hi ha discrepància entre el resultat analític inicial i el contradictori, hom s'ha d'atenir al que estableix el contradictori.

6. El funcionari públic o funcionària pública que hagi fet la presa de mostres, si se n'ha pres només una, l'ha de traslladar, degudament precintada, al laboratori, juntament amb una còpia de l'acta d'inspecció, en la qual s'han de fer constar el laboratori que ha de fer l'anàlisi oficial i el dia i l'hora en què s'ha de fer, i també la indicació que, si la persona interessada ho considera convenient, hi pot assistir amb un perit o perita de part, amb competència professional suficient en els processos tècnics d'anàlisi, i que la renúncia expressa o tàcita a anar acompanyat d'un perit o perita de part comporta l'acceptació dels resultats analítics que s'obtinguin. El resultat de l'anàlisi s'ha de comunicar a la persona interessada i a l'autoritat administrativa competent perquè, si escau, s'adoptin les mesures pertinents.

7. Si hi ha prou indicis per a considerar que la salut individual o col·lectiva està en perill, en el cas de productes de conservació difícil o de productes alterables en general, o si les circumstàncies ho aconsellen, les anàlisis s'han de fer notificant-ho prèviament a la persona interessada perquè hi acudeixi assistida d'un perit o perita amb la titulació adequada a fi de practicar en un sol acte les proves inicial i contradictòria necessàries. Si hi ha disconformitat respecte als resultats, tot seguit, fins i tot sense solució de continuïtat, un perit o perita independent designat i convocat prèviament per l'Administració ha de fer un tercer examen, prova o control.

8. Les despeses derivades de les anàlisis inicials són a càrrec de l'Administració. Les despeses originades per la pràctica de les anàlisis contradictòries són a càrrec de la persona interessada si el resultat és igual a l'inicial. Les despeses derivades de les proves analítiques diriments són a càrrec de la persona interessada o de l'Administració, segons que el resultat ratifiqui, respectivament, el resultat inicial o el contradictori.

ARTICLE 61. AUTORITZACIONS I REGISTRES SANITARIS

1. Les instal·lacions, els establiments, els serveis i les indústries en què es duguin a terme activitats que puguin tenir incidència en la salut pública estan subjectes al tràmit d'autorització sanitària de funcionament prèvia si la normativa sectorial aplicable ho estableix. S'han de regular per reglament el contingut de l'autorització sanitària corresponent i els criteris i els requisits per a atorgar-la.

2. L'autorització sanitària a què fa referència l'apartat 1 ha d'ésser atorgada per les administracions sanitàries a què correspon la competència de control, d'acord amb les competències que els atribueixen aquesta llei, els reglaments que la despleguen i el text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya. El règim d'intervenció administrativa de les activitats econòmiques que aquesta llei i la normativa sectorial en matèria de salut pública atribueixen als municipis i a altres ens locals es regeix per aquesta normativa específica.

3. Les administracions sanitàries, d'acord amb l'àmbit competencial establert i amb allò que s'estableixi per reglament, han de constituir els registres necessaris per a facilitar les tasques de control sanitari de les instal·lacions, els establiments, els serveis, les indústries, les activitats i els productes. Aquests registres s'han de subjectar a la normativa reguladora de protecció de dades de caràcter personal i han d'ésser establerts i gestionats per les administracions sanitàries a què correspon la competència de control, d'acord amb l'àmbit competencial atribuït a cadascuna.

ARTICLE 62. ENTITATS COL·LABORADORES DE L'ADMINISTRACIÓ

1. Sens perjudici del que estableix aquest capítol, les activitats d'inspecció, vigilància i control en matèria de salut pública es poden encarregar a entitats degudament autoritzades. En tot cas, les funcions que estableix l'article 59.1.d han d'ésser exercides per funcionaris públics.

2. Per a exercir les activitats d'inspecció, vigilància i control, les entitats han d'acreditar que tenen els mitjans financers i materials i la competència professional pertinents, i també que estan dotades de garanties d'imparcialitat i objectivitat.

3. Els àmbits d'actuació de les entitats col·laboradores de l'Administració, llurs funcions i els requisits i el procediment per a ésser autoritzades, llevat dels àmbits en els quals ja hi ha una normativa aplicable, s'han d'establir per reglament.

4. Les actuacions d'una entitat poden ésser objecte de reclamació davant la mateixa entitat. Si no s'atén la reclamació, es pot presentar un recurs administratiu, d'acord amb la legislació aplicable, davant l'autoritat de salut pública competent, en els termes que s'estableixin per reglament.

5. L'Agència de Salut Pública de Catalunya ha de supervisar les entitats autoritzades i pot practicar les comprovacions i les avaluacions que siguin pertinents sobre l'activitat acomplerta.

CAPÍTOL III. MESURES CAUTELARS

ARTICLE 63. MESURES CAUTELARS

1. Si, com a conseqüència de les activitats de vigilància i control, es comprova que hi ha risc per a la salut individual o col·lectiva o s'observa l'incompliment dels requisits i les condicions que estableix l'ordenament vigent en matèria de salut pública, o n'hi ha indicis raonables, les autoritats sanitàries i, si escau, llurs agents, d'acord amb el que estableix aquesta llei, han d'adoptar les mesures cautelars següents:

- a) La immobilització i, si escau, el comís de productes i substàncies.
- b) El tancament preventiu de les instal·lacions, els establiments, els serveis i les indústries.
- c) La suspensió de l'autorització sanitària de funcionament o la suspensió o prohibició de l'exercici d'activitats, o bé ambdues mesures alhora.
- d) La intervenció de mitjans materials o humans.
- e) La determinació de condicions prèvies en qualsevol fase de la fabricació o la comercialització de productes i substàncies, i també del funcionament de les instal·lacions, els establiments, els serveis i les indústries, amb la finalitat que corregeixin les deficiències detectades.

f) Prohibir la comercialització d'un producte o ordenar-ne la retirada del mercat i, si cal, acordar-ne la destrucció en condicions adequades.

g) Qualsevol altra mesura si hi ha risc per a la salut individual o col·lectiva o si s'observa l'incompliment dels requisits i les condicions que estableix l'ordenament vigent o n'hi ha indicis raonables.

2. Les mesures cautelars a què fa referència l'apartat 1 també es poden adoptar en aplicació del principi de precaució. En aquest cas, amb caràcter previ a la resolució per la qual s'adopta la mesura cautelar, s'ha de donar audiència a les parts interessades perquè, en el termini de deu dies, puguin presentar les alegacions i els documents pertinents.

3. Si es produeix un risc a causa de la situació sanitària d'una persona o d'un grup de persones, les autoritats sanitàries competents per a garantir la salut pública poden adoptar qualsevol mesura de les que estableix la legislació, d'acord amb el que disposen la Llei orgànica 3/1986 i la Llei de l'Estat 29/1998. Si la situació de risc que determina l'adopció de la mesura cautelar pot comprometre la salut dels treballadors, l'autoritat sanitària ho ha de comunicar al departament competent en matèria de treball i prevenció de riscos laborals als efectes del que estableix l'article 44 de la Llei de l'Estat 31/1995, del 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals.

4. Les mesures cautelars, que no tenen caràcter de sanció, s'han de mantenir el temps que exigeixi la situació de risc que les justifica.

5. El Govern i els òrgans competents dels ens locals han d'establir, per mitjà d'un reglament, els òrgans competents, en l'àmbit d'actuació respectiu, per a imposar les mesures cautelars que estableix aquesta llei.

ARTICLE 64. DESPESES

Les despeses que derivin de l'adopció d'alguna de les mesures cautelars a què fa referència l'article 63 són a càrrec de les persones físiques o jurídiques responsables, si escau.

ARTICLE 65. MULTES COERCITIVES

1. Si es constata l'incompliment de les mesures cautelars a què fa referència l'article 63 o dels requeriments a que fa referència l'article 55.1.i, es poden imposar multes coercitives.

2. Les multes coercitives, que no poden excedir els 6.000 euros, són imposades per mitjà d'una resolució del mateix òrgan que va dictar la mesura cautelar o el requeriment que s'ha incomplert.

3. Les multes coercitives es poden imposar fins a un màxim de tres vegades, no tenen caràcter de sanció i són independents de les que es poden imposar com a conseqüència d'un procediment sancionador, amb les quals són compatibles.

TÍTOL V. RÈGIM SANCIONADOR

ARTICLE 66. LES INFRACCIONS

Són infraccions en matèria de salut pública les accions o les omissions que vulnerin el que estableixen aquesta llei i les altres normes sanitàries aplicables. Les infraccions són objecte de les sancions administratives corresponents, sens perjudici de la responsabilitat civil, penal o d'un altre ordre que hi concorri.

ARTICLE 67. CLASSIFICACIÓ DE LES INFRACCIONS

Les infraccions es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

ARTICLE 68. INFRACCIONS LLEUS

Són infraccions lleus les següents:

a) Les que reben expressament aquesta qualificació en la normativa específica aplicable a cada cas.

b) L'incompliment de les prescripcions d'aquesta llei que els articles 69 i 70 no qualifiquin de greus o molt greus, i l'incompliment dels requisits higiènics i sanitaris i de les obligacions o prohibicions d'altres normes sanitàries, si aquests incompliments no tenen repercussió directa en la salut.

c) Les irregularitats comeses per simple negligència, si l'alteració produïda ha tingut una incidència escassa.

ARTICLE 69. INFRACCIONS GREUS

Són infraccions greus les següents:

- a) Les que reben expressament aquesta qualificació en la normativa específica aplicable a cada cas.
- b) Produir, distribuir o utilitzar primeres matèries o productes additius obtinguts per mitjà de tecnologies o manipulacions no autoritzades o emprar-ne en quantitats superiors a les autoritzades o per a un ús diferent del que està establert.
- c) Produir, distribuir o comercialitzar aliments o productes alimentaris obtinguts a partir d'animals o vegetals als quals s'hagin administrat productes zosanitaris, fitosanitaris o plaguicides autoritzats en quantitat superior a l'establerta o amb finalitats diferents de les permeses o als quals no se n'hagi suprimit l'administració en els terminis establerts.
- d) Fer funcionar instal·lacions, establiments, serveis i indústries o exercir activitats sense l'autorització sanitària pertinent o, si escau, fer una producció per damunt dels límits que estableix l'autorització sanitària corresponent, i també fer una modificació no autoritzada per l'autoritat competent de les condicions tècniques o estructurals expressades sobre les quals es va atorgar l'autorització corresponent.
- e) La posada en funcionament d'aparells o instal·lacions o l'acompliment de qualsevol activitat dels quals l'autoritat competent hagi establert el precintament, la clausura, la suspensió o la limitació en el temps, si succeeix per primera vegada i no posa en risc la salut de les persones.
- f) Dificultar o impedir la tasca d'inspecció per acció o omissió.
- g) Negar-se o resistir-se a proporcionar la informació requerida per les autoritats sanitàries o llurs agents, o a col·laborar-hi, o proporcionar-los informació inexacta o documentació falsa.
- h) La coacció, l'amenaça, la represàlia, el desacatament o qualsevol altra forma de pressió exercida sobre les autoritats sanitàries o llurs agents en el compliment de llurs funcions.
- i) Incomplir les mesures cautelars o definitives que estableixen aquesta llei i les disposicions que hi concorden.
- j) Incomplir els requeriments específics que formulin les autoritats sanitàries o llurs agents, si aquest incompliment no comporta un dany greu per a la salut.
- k) Distribuir productes sense les marques sanitàries preceptives o amb marques sanitàries que no s'adeqüin a les condicions establertes, i utilitzar marques sanitàries o etiquetes d'altres indústries o productors.
- l) Distribuir, tenir a la venda o vendre productes una vegada passada la data de durada màxima o la data de caducitat indicada en les etiquetes, o manipular aquestes dates.
- m) Presentar els productes alimentaris en el moment de preparar-los, distribuir-los, subministrar-los o vendre'ls induint el consumidor o consumidora a confusió sobre les característiques nutricionals.
- n) Incórrer en irregularitats per manca dels controls i les precaucions exigibles en l'activitat, el servei o la instal·lació, d'acord amb el que estableix la normativa de salut pública.
- o) No comunicar a l'Administració sanitària riscos per a la salut, en el cas que, d'acord amb la normativa vigent, sigui obligatori fer-ho.
- p) Reincidir en la comissió d'infraccions lleus en el període dels dos anys anteriors.
- q) Les que concorrin amb altres infraccions lleus o hagin servit per a facilitar-les o encobrir-les.
- r) Les que, malgrat ésser qualificades de lleus per aquesta llei o per altres normes sanitàries, hagin posat en risc la salut de les persones o hi hagin produït danys lleus.

ARTICLE 70. INFRACCIONS MOLT GREUS

Són infraccions molt greus les següents:

- a) Les que reben expressament aquesta qualificació segons la normativa específica aplicable a cada cas.
- b) Emprar materials, substàncies i mètodes no autoritzats amb una finalitat diferent o en quantitats superiors a les autoritzades en els processos de producció, elaboració, captació, tractament, transformació, conservació, envasament, emmagatzematge, transport, distribució i venda d'aliments, begudes i aigües de consum.
- c) Preparar, distribuir, subministrar, promoure o vendre productes que continguin agents físics, químics o biològics no autoritzats per la normativa vigent o en quantitats que superin els límits o la tolerància establerts per reglament, o en una quantitat o unes condicions suficients per a produir o transmetre malalties.

- d) Desviar per al consum humà productes que no hi siguin aptes o que es destinin específicament a altres usos.
- e) Les que concorrin amb altres infraccions sanitàries greus o hagin servit per a facilitar-les o encobrir-les.
- f) Les que produeixen un risc o un dany molt greu per a la salut.
- g) Les que, malgrat ésser qualificades de lleus o greus per aquesta llei o per altres normes sanitàries, hagin produït risc o danys greus o molt greus en la salut de les persones.
- h) Reincidir en la comissió d'infraccions greus en el període dels cinc anys anteriors.
- i) Incomplir de manera reiterada requeriments específics que formulin les autoritats sanitàries o llurs agents, o incomplir un requeriment si aquest incompliment ha comportat danys greus per a la salut.

ARTICLE 71. SANCIONS

1. Les infraccions en matèria de salut pública se sancionen amb les multes següents:

- a) Infraccions lleus, fins a 3.000 euros.
  - b) Infraccions greus, de 3.001 a 60.000 euros. L'import de les sancions es pot incrementar fins a un import que no ha de superar el quintuple del valor de mercat dels productes o els serveis objecte de la infracció.
  - c) Infraccions molt greus, de 60.001 a 600.000 euros. L'import de les sancions es pot incrementar fins a un import que no ha de superar el quintuple del valor de mercat dels productes o els serveis objecte de la infracció.
2. En el supòsit d'infraccions molt greus, el Govern pot acordar el tancament temporal de la instal·lació, l'establiment, el servei o la indústria per un termini màxim de cinc anys.
3. El Govern pot revisar i actualitzar periòdicament les quanties de les sancions, tenint en compte, fonamentalment, l'índex de preus de consum.
4. La imposició d'una sanció no és incompatible amb l'obligació del subjecte responsable de reposar la situació alterada al seu estat originari ni amb el pagament de les indemnitzacions corresponents.

ARTICLE 72. GRADUACIÓ DE LES SANCIONS

Una vegada qualificades les infraccions segons la tipificació que en fa aquesta llei, s'ha d'imposar la sanció en grau mínim, mitjà o màxim, d'acord amb els criteris següents:

- a) La negligència i la intencionalitat del subjecte infractor.
- b) El frau.
- c) El risc per a la salut.
- d) La quantia de l'eventual benefici obtingut.
- e) La gravetat de l'alteració sanitària i social produïda.
- f) L'incompliment dels requeriments o les advertències previs per qualsevol mitjà.
- g) La xifra de negocis de l'empresa.
- h) El nombre d'afectats.
- i) La durada dels riscos.
- j) L'existència de reiteració o reincidència.

ARTICLE 73. CONCURRÈNCIA DE SANCIONS

No es poden sancionar els fets que hagin estat sancionats penalment o administrativament en els casos en què s'aprecii identitat de subjecte, fet i fonament.

ARTICLE 74. RESPONSABILITAT

Són subjectes responsables les persones físiques o jurídiques que incorrin en les accions o omissions tipificades per aquest títol com a infraccions en matèria de salut pública.

ARTICLE 75. PRESCRIPCIÓ DE LES INFRACCIONS I DE LES SANCIONS

- 1. Les infraccions lleus prescriuen al cap d'un any; les greus, al cap de dos anys, i les molt greus, al cap de quatre anys.
- 2. El termini de prescripció de les infraccions comença a comptar el dia en què s'ha comès la infracció i

s'interromp amb l'inici, amb coneixement de les persones interessades, del procediment sancionador. Si l'expedient està paralitzat més d'un mes per una causa no imputable al presumpte responsable, es reprèn el còmput del termini. Si els actes o les omissions que constitueixen una infracció administrativa són desconeguts per manca de signes de manifestació externa, el termini de prescripció comença a comptar el dia en què aquests signes es manifesten.

3. Les sancions imposades per infraccions lleus prescriuen al cap d'un any; les imposades per infraccions greus, al cap de dos anys, i les imposades per infraccions molt greus, al cap de tres anys. El termini de prescripció comença a comptar el dia en què la resolució per la qual s'ha imposat la sanció adquireix fermesa, i s'interromp amb l'inici, amb coneixement de les persones interessades, del procediment d'execució. Si l'expedient està paralitzat més d'un mes per una causa no imputable a l'infractor o infractora, es reprèn el còmput del termini.

ARTICLE 76. PROCEDIMENT SANCIONADOR

1. El procediment sancionador en matèria de salut pública s'ha d'ajustar a les disposicions legals i reglamentàries en matèria de règim jurídic i procediment administratiu per a l'exercici de la potestat sancionadora administrativa i a la normativa de desplegament d'aquesta llei.

2. El termini per a dictar i notificar la resolució d'un expedient sancionador és de nou mesos.

ARTICLE 77. ÒRGANS DE LA GENERALITAT COMPETENTS PER A IMPOSAR SANCIONS

En l'àmbit de la Generalitat, l'exercici de la potestat sancionadora que estableix aquesta llei, sens perjudici dels règims sancionadors que estableix la legislació sectorial, correspon als òrgans següents:

- a) El Govern, per a imposar les sancions establertes per aquesta llei superiors a 450.000 euros.
- b) El conseller o consellera del departament competent en matèria de salut, per a imposar les sancions compreses entre 300.001 i 450.000 euros.
- c) El director o directora de l'Agència de Salut Pública de Catalunya, per a imposar les sancions compreses entre 100.001 i 300.000 euros.
- d) Els directors dels serveis regionals, en l'àmbit territorial respectiu, per a imposar sancions de fins a 100.000 euros.

ARTICLE 78. COMPETÈNCIES SANCIONADORES DELS ENS LOCALS

1. Correspon als ens locals territorials l'exercici de la potestat sancionadora en l'àmbit de les competències respectives, d'acord amb els criteris següents:

- a) En l'àmbit municipal, l'alcalde o alcaldessa és competent per a imposar sancions de fins a 100.000 euros, i el ple de la corporació és competent per a imposar sancions de fins a 300.000 euros.
- b) En l'àmbit comarcal, el president o presidenta del consell comarcal és competent per a imposar sancions de fins a 100.000 euros, i el ple del consell comarcal és competent per a imposar sancions de fins a 300.000 euros.
- c) Els expedients sancionadors incoats i instruïts pels ens locals d'acord amb la proposta de resolució dels quals correspongui imposar una sanció superior a 300.000 euros s'han de traslladar a l'òrgan competent en funció de la quantia perquè els resolgui.

2. Els ens locals poden encomanar a l'Agència de Salut Pública de Catalunya, per mitjà dels convenis pertinents, la gestió de la instrucció d'expedients sancionadors en l'àmbit de llurs competències. La formalització d'aquest encàrrec no altera, en cap cas, la titularitat de la potestat sancionadora, que correspon a l'òrgan local competent en la matèria.

ARTICLE 79. COMPETÈNCIES SANCIONADORES DE L'AGÈNCIA DE SALUT PÚBLICA I MEDI AMBIENT DE BARCELONA

1. El president o presidenta de l'Agència de Salut Pública i Medi Ambient de Barcelona és competent per a imposar sancions de fins a 100.000 euros i la Junta de Govern de l'Agència de Salut Pública i Medi Ambient és competent per a imposar sancions de fins a 300.000 euros.

2. Els expedients sancionadors incoats i instruïts per l'Agència de Salut Pública i Medi Ambient de Barcelona en exercici de les funcions que aquesta llei assigna a l'Agència de Salut Pública de Catalunya d'acord amb la proposta de resolució dels quals correspongui imposar una sanció superior a 300.000 euros s'han de traslladar a l'òrgan competent en funció de la quantia perquè els resolgui.

ARTICLE 80. COMPETÈNCIES SANCIONADORES DEL CONSELL GENERAL D'ARAN

1. El síndic o síndica del Consell General d'Aran és competent per a imposar sancions de fins a 300.000

euros, en exercici de les funcions que aquesta llei assigna a l'Agència de Salut Pública de Catalunya.

2. Els expedients sancionadors incoats i instruïts pels òrgans sanitaris del Consell General d'Aran en exercici de les funcions que aquesta llei assigna a l'Agència de Salut Pública de Catalunya d'acord amb la proposta de resolució dels quals correspongui imposar una sanció superior a 300.000 euros s'han de traslladar a l'òrgan competent en funció de la quantia perquè els resolgui.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA. AGÈNCIA DE SALUT PÚBLICA I MEDI AMBIENT DE BARCELONA

1. L'Agència de Salut Pública i Medi Ambient de Barcelona assumeix les funcions de l'Agència de Salut Pública de Catalunya pel que fa a la ciutat de Barcelona.

2. El Govern ha de dictar les normes que facin efectiu el que estableix l'apartat 1, especialment pel que fa a la dotació de recursos materials, humans i econòmics de l'Agència de Salut Pública i Medi Ambient de Barcelona.

SEGONA. EL CONSELL GENERAL D'ARAN

A la Vall d'Aran, les funcions de salut pública, assumides per l'Agència de Salut Pública de Catalunya, d'acord amb aquesta llei, són exercides pel Consell General d'Aran, en virtut del Decret 354/2001, del 18 de desembre, de transferència de competències de la Generalitat de Catalunya al Conselh Generau dera Val d'Aran en matèria de sanitat, d'acord amb la Llei 16/1990, del 13 de juliol, sobre el règim especial de la Vall d'Aran, o la disposició legal que la modifiqui o la derogui.

TERCERA. EXTENSIÓ DE L'ÀMBIT D'ACTUACIÓ DELS EQUIPS TERRITORIALS DE SALUT PÚBLICA

En els àmbits territorials en què, d'acord amb el que estableix el Decret 38/2006, del 14 de març, pel qual es regula la creació de governs territorials de salut, s'hagin constituït governs territorials de salut, l'equip territorial de salut pública a què fa referència l'article 30 d'aquesta llei ha d'estendre el seu àmbit d'actuació al territori definit com a abast geogràfic en l'acord de constitució del consorci corresponent.

QUARTA. COMPATIBILITAT DEL LLOC DE TREBALL A L'AGÈNCIA DE SALUT PÚBLICA DE CATALUNYA AMB LES FUNCIONS INHERENTS A LA TITULARITAT D'UNA OFICINA DE FARMÀCIA

Els funcionaris del Cos de Farmacèutics Titulars que, d'acord amb el que estableix la disposició transitòria tercera de la Llei 7/2003, del 25 d'abril, de protecció de la salut, optin per integrar-se a l'Agència de Protecció de la Salut, en el Cos de Titulats Superiors de la Generalitat, Salut Pública, i el personal interí inclòs en l'àmbit d'aplicació de la disposició transitòria novena de la Llei 7/2003, modificada per la Llei 8/2007, del 30 de juliol, de l'Institut Català de la Salut, que siguin titulars d'una oficina de farmàcia poden compatibilitzar el lloc de treball a l'Agència de Salut Pública de Catalunya amb les funcions inherents a la titularitat de l'oficina de farmàcia, sempre que garanteixin la presència i l'actuació professional d'un farmacèutic col·legiat o farmacèutica col·legiada durant tot l'horari d'obertura de l'establiment farmacèutic, d'acord amb el que estableix l'article 4 de la Llei 31/1991, del 13 de desembre, d'ordenació farmacèutica de Catalunya, i la normativa que la desplega.

CINQUENA. SUBSTITUCIÓ DE L'ESTRUCTURA I L'ORGANITZACIÓ TERRITORIAL DE L'AGÈNCIA DE PROTECCIÓ DE LA SALUT

1. D'acord amb el que estableix la secció tercera del capítol II del títol III, l'estructura i l'organització territorial de l'Agència de Salut Pública de Catalunya és integrada pels serveis regionals i els sectors. Les dites estructura i organització substitueixen l'estructura i l'organització territorial de l'Agència de Protecció de la Salut i es declaren definitivament extingits els partits mèdics, farmacèutics i veterinaris.

2. El personal funcionari dels cossos de metges, practicants i farmacèutics titulars que sigui adscrit funcionalment a l'Agència de Salut Pública de Catalunya compleix les seves funcions en l'àmbit territorial del sector, integrat en els equips de salut pública.

3. El personal funcionari dels cossos de metges, practicants i llevadors titulars que sigui adscrit funcionalment a les institucions sanitàries de l'Institut Català de la Salut compleix les seves funcions en l'àmbit territorial de l'atenció primària o de l'atenció a la salut sexual i reproductiva, segons que correspongui, d'acord amb l'estructura territorial pròpia de l'Institut Català de la Salut.

4. Les places de funcionaris dels cossos de metges, farmacèutics, practicants i llevadors titulars s'han d'amortitzar en el moment en què restin vacants.

SISENA. SUPRESSIÓ DE LES CASES DE SOCORS

Se suprimeixen les cases de socors a què fa referència la disposició addicional tercera de la Llei 7/2003 i, en conseqüència, s'amortitzen automàticament les places de funcionaris que hi són adscrites.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

PRIMERA. FUNCIONS DE L'AGÈNCIA DE PROTECCIÓ DE LA SALUT I DE L'AGÈNCIA CATALANA DE SEGURETAT ALIMENTÀRIA

1. L'Agència de Salut Pública de Catalunya ha d'assumir les seves funcions en un termini de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor dels seus estatuts.

2. Els òrgans i els serveis corresponents del departament competent en matèria de salut, de l'Agència de Protecció de la Salut i de l'Agència Catalana de Seguretat Alimentària han de continuar complint llurs funcions mentre l'Agència de Salut Pública de Catalunya no assumeixi les funcions que aquesta llei li encomana.

3. En el moment en què l'Agència de Salut Pública de Catalunya assumeixi les seves funcions, s'extingeixen l'Agència de Protecció de la Salut, creada per la Llei 7/2003, i l'Agència Catalana de Seguretat Alimentària, creada per la Llei 20/2002, de manera que l'Agència de Salut Pública de Catalunya se subroga en tots els drets i deures de les agències extingides.

SEGONA. ADSCRIPCIÓ DE PERSONAL A L'AGÈNCIA DE SALUT PÚBLICA DE CATALUNYA

El personal funcionari, interí i laboral vinculat al departament competent en matèria de salut que compleixi funcions relacionades amb la salut pública o funcions coincidents o vinculades amb les finalitats i els objectius de l'Agència de Salut Pública de Catalunya, i també tot el personal de l'Agència de Protecció de la Salut i de l'Agència Catalana de Seguretat Alimentària, s'adscriuen a l'Agència de Salut Pública de Catalunya en les mateixes condicions que els són aplicables en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

TERCERA. PROCEDIMENTS DE LA LLEI 7/2003 AMB RELACIÓ AL PERSONAL QUE EXERCEIX FUNCIONS EN L'ÀMBIT DE LA SALUT PÚBLICA

Les disposicions transitòries de la Llei 7/2003, de protecció de la salut, que han restat excloses del règim de derogació, atès el que estableix l'apartat 1.c de la disposició derogatòria, continuen en vigor mentre no s'exhaureixin els procediments que regulen. En tots els casos, les referències que aquestes disposicions fan a l'Agència de Protecció de la Salut s'han d'entendre fetes a l'Agència de Salut Pública de Catalunya i s'han d'aplicar d'acord amb les disposicions de la present llei.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

1. Es deroguen:

a) Els articles 27, 28, 29, 30, 31 i 32 de la Llei 15/1983, del 14 de juliol, de la higiene i el control alimentaris.

b) La Llei 20/2002, del 5 de juliol, de seguretat alimentària.

c) La Llei 7/2003, del 25 d'abril, de protecció de la salut, llevat de les disposicions transitòries primera, segona, vuitena i novena, en la redacció establerta per la disposició final primera de la Llei 8/2007, del 30 de juliol, de l'Institut Català de la Salut; les disposicions transitòries tercera i setena, la qual ha estat modificada per aquesta llei, i la disposició transitòria segona, modificada per la Llei 8/2007 i per aquesta llei.

2. Es deroguen totes les normes que s'oposin al que estableix aquesta llei, sens perjudici de la vigència de les disposicions següents, la relació de les quals es fa a títol enunciatiu, o de les que les modifiquen o les substitueixen, sempre que no contradiguin aquesta llei i mentre no se n'aprovin les normes de desplegament aplicables:

a) El Decret 272/2003, del 4 de novembre, pel qual es regulen en l'àmbit del Departament de Sanitat i Seguretat Social els òrgans temporalment competents per imposar sancions i els òrgans competents per adoptar mesures cautelars previstes en la Llei 7/2003, de 25 d'abril, de protecció de la salut, llevat de l'article 2, que continua vigent mentre no s'aprovi el reglament que estableix l'article 63.5 de la present llei.

b) El Decret 128/2006, del 9 de maig, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència de Protecció de la Salut.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA. MODIFICACIÓ DE LA LLEI 20/1985

1. Es modifica l'apartat 2 de l'article 15 de la Llei 20/1985, del 25 de juliol, de prevenció i assistència en matèria de substàncies que poden generar dependència, ja modificat per la Llei 10/1991, i s'afegeix un apartat, el 3. Aquests apartats resten redactats de la manera següent:

«2. Es prohibeix la promoció de begudes alcohòliques en establiments, locals i altres espais autoritzats per a subministrar-ne o consumir-ne feta per mitjà d'ofertes promocionals, premis, bescanvis, sortejos, concursos, festes promocionals o rebaixes de preus, que inclouen les ofertes que s'anuncien amb noms com "barra lliure", "2 x 1", "3 x 1" o altres de semblants.

»3. Es prohibeix la publicitat de les activitats promocionals a què fa referència l'apartat 2 feta per qualsevol mitjà.»

2. Es modifica l'apartat 3 de l'article 48 de la Llei 20/1985, ja modificat per l'article 18 de la Llei 10/1991, que resta redactat de la manera següent:

«3. Una vegada transcorreguts dotze mesos des de l'acord d'incoació del procediment sancionador sense que s'hagi notificat la resolució, aquest procediment caduca, excepte en el cas dels procediments sancionadors abreujats, en què el termini de caducitat és de sis mesos.»

SEGONA. MODIFICACIÓ DE LA LLEI 15/1990

Es modifica l'apartat 3 de l'article 62 de la Llei 15/1990, del 9 de juliol, d'ordenació sanitària de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«3. El Pla de salut de Catalunya té un període de vigència de cinc anys.»

TERCERA. MODIFICACIÓ DE LA LLEI 7/2003

1. Es modifica la lletra c de la disposició transitòria segona de la Llei 7/2003, del 25 d'abril, de protecció de la salut, ja modificada per l'apartat 2 de la disposició final primera de la Llei 8/2007, que resta redactada de la manera següent:

«c) Continuar acomplint les tasques pròpies de protecció de la salut i exercir les funcions assistencials en l'àmbit de l'atenció primària. Pel que fa a les tasques de protecció de la salut, aquest personal resta adscrit funcionalment a l'Agència de Protecció de la Salut. S'ha d'establir per reglament el règim de dedicació horària a aquestes tasques, al marge de les previsions establertes amb caràcter general per a les activitats inherents als equips d'atenció primària. Aquest personal ha de continuar percebent les retribucions que acreditava fins al moment d'exercir aquest dret d'opció.»

2. Es modifica la disposició transitòria setena de la Llei 7/2003, que resta redactada de la manera següent:

«1. Els funcionaris del Cos de Llevadors Titulars han d'optar per una de les alternatives següents:

»a) Integrar-se com a personal estatutari de les institucions sanitàries de l'Institut Català de la Salut en la categoria de llevador o llevadora, subjectant-se al règim jurídic que estableixin les normes vigents en cada moment per als professionals que presten servei com a personal estatutari dels serveis de salut, exercint les funcions que exercien en l'àmbit territorial propi de l'atenció a la salut sexual i reproductiva de l'Institut Català de la Salut al qual eren adscrits. Aquest personal ha de romandre en la situació administrativa que legalment correspongui amb relació al seu cos d'origen per raó de la integració voluntària a què fa referència aquest apartat i ha de percebre les retribucions que li corresponguin com a personal estatutari, sens perjudici de la percepció d'un complement personal, transitori i absorbible, per la diferència que es produeixi si, en ocasió de l'exercici d'aquest dret d'opció, s'acredita una reducció de les retribucions anuals.

»b) Continuar com a funcionaris del Cos de Llevadors Titulars exercint les funcions que exercien en l'àmbit territorial propi de l'atenció a la salut sexual i reproductiva de l'Institut Català de la Salut al qual eren adscrits. Aquest personal resta adscrit funcionalment a l'Institut Català de la Salut i ha de continuar percebent les retribucions que acreditava en el moment d'exercir aquest dret d'opció.

»2. S'ha d'establir el procediment per a l'exercici del dret d'opció a què fa referència l'apartat 1 per mitjà d'una ordre del conseller o consellera del departament competent en matèria de salut.

»3. Si les persones interessades no manifesten l'opció escollida en els terminis fixats pel procediment establert a aquest efecte, s'entén que opten per la de la lletra 1.b.

»4. Si s'opta per l'opció de la lletra 1.a, l'opció exercida és irreversible.»

QUARTA. DESPLEGAMENT REGLAMENTARI

1. El Govern, en el termini de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei i en el marc del que aquesta estableix, ha d'aprovar els Estatuts de l'Agència de Salut Pública de Catalunya, a proposta del conseller o consellera del departament al qual és adscrita l'Agència. Els Estatuts han de regular l'organització i el règim de funcionament de l'Agència.
2. El Govern ha d'aprovar el decret d'adaptació de l'estructura dels serveis centrals i territorials del departament competent en matèria de salut al que estableix aquesta llei.
3. El Govern ha d'adoptar les mesures pertinents per a homogeneïtzar les condicions de treball entre els col·lectius i les categories professionals diverses que integren l'Agència de Salut Pública de Catalunya, amb motiu de l'adscripció que s'ha de produir en virtut del que estableix la disposició transitòria segona.
4. S'autoritza el Govern perquè dicti la resta de disposicions necessàries per a aplicar i desplegar aquesta llei.

CINQUENA. ENTRADA EN VIGOR

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 14 d'octubre de 2009

El secretari quart El president del Parlament
Rafel Luna i Vivas Ernest Benach i Pascual